

آموزش شبکه های کامپیوتری

چکیده

استفاده از شبکه های کامپیوتری در چندین سال اخیر رشد فراوانی کرده و سازمانها و موسسات اقدام به برپایی شبکه نموده اند . هر شبکه کامپیوتری باید با توجه به شرایط و سیاست های هر سازمان ، طراحی و پیاده سازی گردد. در واقع شبکه های کامپیوتری زیر ساخت های لازم را برای به اشتراک گذاشتن منابع در سازمان فراهم می آورند؛ در صورتیکه این زیر ساختها به درستی طراحی نشوند، در زمان استفاده از شبکه مشکلات متفاوتی پیش آمده و باید هزینه های زیادی به منظور نگهداری شبکه و تطبیق آن با خواسته های مورد نظر صرف شود. در زمان طراحی يك شبکه سوالات متعددی مطرح می شود- :

برای طراحی يك شبکه باید از کجا شروع کرد؟ -چه پارامترهایی را باید در نظر گرفت ؟ -هدف از برپاسازی شبکه چیست ؟ -انتظار کاربران از شبکه چیست ؟ -آیا شبکه موجود ارتقاء می باید ویا يك شبکه از ابتدا طراحی می شود؟ بطور کلی قبل از طراحی فیزیکی يك شبکه کامپیوتری ، ابتدا باید خواسته ها شناسایی و تحلیل شوند، مثلا در یکچه سرویس ها و خدماتی بر روی شبکه ارائه خواهد شد؟ کتابخانه چرا قصد ایجاد يك شبکه را داریم واین شبکه باید چه سرویس ها و خدماتی را ارائه نماید؛ برای تامین سرویس ها و خدمات مورد نظر اکثریت کاربران ، چه اقداماتی باید انجام داد ؛ مسائلی چون پروتکل مورد نظر برای استفاده از شبکه ، سرعت شبکه واز همه مهمتر مسائل امنیتی شبکه ، هریک از اینها باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد. سعی شده است پس از ارائه تعاریف اولیه ، مطالبی پیرامون کاربردهای عملی آن نیز ارائه شود تا در تصمیم گیری بهتر یاری کند.

تاریخچه پیدایش شبکه

در سال ۱۹۵۷ نخستین ماهواره یعنی اسپوتنیک توسط اتحاد جماهیر شوروی سابق به فضا پرتاب شد . در همین دوران رقابت سختی از نظر تسلیحاتی بین دو ابر قدرت آن زمان جریان داشت و دنیا در دوران جنگ سرد بهسر می برد. وزارت دفاع آمریکا در واکنش به این اقدام رقیب نظامی خود ،آژانس پروژه های تحقیقاتی پیشرفته یا آرپا (ARPA) را تأسیس کرد . یکی از پروژه های مهم این آژانس تأمین ارتباطات در زمان جنگ جهانی احتمالی تعریف شده بود. در همین سالها در مراکز تحقیقاتی غیرنظامی که در امتداد دانشگاهها بودند، تلاش برای اتصال کامپیوترها به یکدیگر در جریان بود. در آن زمان کامپیوترهای Mainframe از طریق ترمینالها به کاربران سرویس میدادند . در اثر اهمیت یافتن این موضوع آژانس آرپا (ARPA) منابع مالی پروژه اتصال دو کامپیوتر از راه دور به یکدیگر را در دانشگاه MIT بر عهده گرفت . در اواخر سال ۱۹۶۰ اولین شبکه کامپیوتری بین چهار کامپیوتر که دو تای آنها در MIT، یکی در دانشگاه کالیفرنیا و دیگری در مرکز تحقیقاتی استنفورد قرار داشتند، راهاندازی شد . این شبکه آرپانet (ARPAnet) نامگذاری شد . در سال ۱۹۶۵ نخستین ارتباط راه دور بین دانشگاه MIT و يك مرکز دیگر نیز بر

قرار گردید. در سال ۱۹۷۰ شرکت معتبر زیراکس، یک مرکز تحقیقاتی در پالوآلتو تأسیس کرد. این مرکز در طول سالها مهمترین فناوریهای مرتبط با کامپیوتر را معرفی کرده است و از این نظر به یک مرکز تحقیقاتی افسانه ای بدل گشته است. این مرکز تحقیقاتی (که پارک (PARC) نیز نامیده می شود، به تحقیقات در زمینه شبکههای کامپیوتری پیوست. تا این سالها شبکه آرپانت به امور نظامی اختصاص داشت، اما در سال ۱۹۷۲ به عموم معرفی شد. در این سال شبکه آرپانت مراکز کامپیوتری بسیاری از دانشگاه ها و مراکز تحقیقاتی را به هم متصل کرده بود. در سال ۱۹۷۲ نخستین نامه الکترونیکی از طریق شبکه منتقل گردید.

در این سالها حرکتی غیرانتفاعی بهنام MERIT که چندین دانشگاه بنیانگذار آن بودهاند، مشغول توسعه روشهای اتصال کاربران ترمینالها به کامپیوتر مرکزی یا میزبان بود. مهندسان پروژه MERIT در تلاش برای ایجاد ارتباط بین کامپیوترها، مجبور شدند تجهیزات لازم را خود طراحی کنند. آنان با طراحی تجهیزات واسطه برای مینی کامپیوتر DEC PDP ۱۱-نخستین بستر اصلی یا Backbone شبکههای کامپیوتری را ساختند. تا سالها نمونههای اصلاح شده این کامپیوتر با نام Processor Communications یا Primary PCP نقش میزبان را در شبکه ها ایفا می کرد. نخستین شبکه از این نوع که چندین ایالت را به هم متصل می کرد Michnet نام داشت. در سال ۱۹۷۳ موضوع رساله دکتری آقای باب متکالف (Metcalf Bob) درباره مفهوم اترنت در مرکز پارک مورد آزمایش قرار گرفت. با تثبیت اترنت تعداد شبکه های کامپیوتری رو افزایش گذاشت. روش اتصال کاربران به کامپیوتر میزبان در آن زمان به این صورت بود که یک نرم افزار خاص بر روی کامپیوتر مرکزی اجرا میشد و ارتباط کاربران را برقرار می کرد. اما در سال ۱۹۷۶ نرم افزار جدیدی بهنام Hermes عرضه شد که برای نخستین بار به کاربران اجازه میداد تا از طریق یک ترمینال به صورت تعاملی مستقیماً به سیستم MERIT متصل شوند. این، نخستین باری بود که کاربران میتوانند در هنگام برقراری ارتباط از خود بپرسند: از وقایع مهم تاریخچه شبکههای کامپیوتری، ابداع روش سوئیچینگ بستههای یا Switching Packet است. قبل از معرفی شدن این روش از سوئیچینگ مداری یا Switching Circuit برای تعیین مسیر ارتباطی استفاده می شد. اما در سال ۱۹۷۴ با پیدایش پروتکل ارتباطی IP/TCP از مفهوم Switching Packet استفاده گستردهتری شد. این پروتکل در سال ۱۹۸۲ جایگزین پروتکل NCP شد و به پروتکل استاندارد برای آرپانت تبدیل گشت. در همین زمان یک شاخه فرعی بنام MILnet در آرپانت، همچنان از پروتکل قبلی پشتیبانی میکرد و به ارائه خدمات نظامی می پرداخت. با این تغییر و تحول، شبکه های زیادی به بخش تحقیقاتی این شبکه متصل شدند و آرپانت به اینترنت تبدیل گشت. در این سالها حجم ارتباطات شبکه ای افزایش یافت و مفهوم ترافیک شبکه مطرح شد. مسیریابی در این شبکه بهکمک آدرسهای IP به صورت ۳۲ بیتی انجام میگرفته است. هشت بیت اول آدرس IP به شبکههای محلی تخصیص داده شده بود که به سرعت مشخص گشت تناسبی با نرخ رشد شبکهها ندارد و باید در آن تجدید نظر شود. مفهوم شبکههای LAN و شبکههای WAN در سال دهه ۷۰ میلادی از یکدیگر تفکیک شدند. در آدرسدهی ۳۲ بیتی اولیه، بقیه ۲۴ بیت آدرس به میزبان در شبکه اشاره می کرد. در سال ۱۹۸۳ سیستم نامگذاری دامنها (System Name Domain) بهوجود آمد و اولین سرویسدهنده نامگذاری (server) Name(راهندازی شد و استفاده از نام بهجای آدرسهای عددی معرفی شد. در این سال تعداد میزبانهای اینترنت از مرز ده هزار عدد فراتر رفته بود.

شبکه کامپیوتری چیست ؟

اساساً يك شبکه کامپیوتری شامل دو یا بیش از دو کامپیوتر و ابزارهای جانبی مثل چاپگرها، اسکنرها و مانند اینها هستند که بطور مستقیم بمنظور استفاده مشترك از سخت افزار و نرم افزار، منابع اطلاعاتی ابزارهای متصل ایجاد شده است توجه داشته باشید که به تمامی تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری موجود در شبکه منبع (۱) Source گویند. در این تشریح مساعی با توجه به نوع پیکربندی کامپیوتر، هر کامپیوتر کاربر می تواند در آن واحد منابع خود را اعم از ابزارها و داده ها با کامپیوترهای دیگر همزمان بهره برد.

"دلایل استفاده از شبکه را می توان موارد ذیل عنوان کرد:

- 1 - استفاده مشترك از منابع : استفاده مشترك از يك منبع اطلاعاتی یا امکانات جانبی رایانه، بدون توجه به محل جغرافیایی هر يك از منابع را استفاده از منابع مشترك گویند.
- 2 - کاهش هزینه : متمرکز نمودن منابع و استفاده مشترك از آنها و پرهیز از پخش آنها در واحدهای مختلف و استفاده اختصاصی هر کاربر در يك سازمان کاهش هزینه را در پی خواهد داشت.
- 3 - قابلیت اطمینان : این ویژگی در شبکه ها بوجود سرویس دهنده های پشتیبان در شبکه اشاره می کند، یعنی به این معنا که می توان از منابع گوناگون اطلاعاتی و سیستم ها در شبکه نسخه های دوم و پشتیبان تهیه کرد و در صورت عدم دسترسی به يك از منابع اطلاعاتی در شبکه " بعلت از کارافتادن سیستم " از نسخه های پشتیبان استفاده کرد. پشتیبان از سرویس دهنده ها در شبکه کارآیی، فعالیت و آمادگی دائمی سیستم را افزایش می دهد.
- 4 - کاهش زمان : یکی دیگر از اهداف ایجاد شبکه های رایانه ای، ایجاد ارتباط قوی بین کاربران از راه دور است؛ یعنی بدون محدودیت جغرافیایی تبادل اطلاعات وجود داشته باشد. به این ترتیب زمان تبادل اطلاعات و استفاده از منابع خود بخود کاهش می یابد.
- 5 - قابلیت توسعه : يك شبکه محلی می تواند بدون تغییر در ساختار سیستم توسعه یابد و تبدیل به يك شبکه بزرگتر شود. در اینجا هزینه توسعه سیستم هزینه امکانات و تجهیزات مورد نیاز برای گسترش شبکه مد نظر است.
- 6 ارتباطات : کاربران می توانند از طریق نوآوریهای موجود مانند پست الکترونیکی و یا دیگر سیستم های اطلاع رسانی پیغام هایشان را مبادله کنند؛ حتی امکان انتقال فایل نیز وجود دارد.

در طراحی شبکه مواردی که قبل از راه اندازی شبکه باید مد نظر قرار دهید شامل موارد ذیل هستند 1 - :

اندازه سازمان

2 - سطح امنیت

3 - نوع فعالیت

4 - سطح مدیریت

مفهوم "Node" ایستگاههای کاری " [Stations Work]

هرگاه شما کامپیوتری را به شبکه اضافه می کنید ، این کامپیوتر به یک ایستگاه کاری یا گره تبدیل می شود .یک ایستگاه کاری ؛ کامپیوتری است که به شبکه الصاق شده است و در واقع اصطلاح ایستگاه کاری روش دیگری است برای اینکه بگوییم یک کامپیوتر متصل به شبکه است. یک گره چگونگی ارتباط شبکه یا ایستگاه کاری ویا هر نوع ابزار دیگری است که به شبکه متصل است وبطور ساده تر هر چه را که به شبکه متصل والحاق شده است یک گره گویند" . برای شبکه جایگاه و آدرس یک ایستگاه کاری مترادف با هویت گره اش است.

"هرگاه شما کامپیوتری را به شبکه اضافه می کنید ، این کامپیوتر به یک ایستگاه کاری یا گره تبدیل می شود .یک ایستگاه کاری ؛ کامپیوتری است که به شبکه الصاق شده است و در واقع اصطلاح ایستگاه کاری روش دیگری است برای اینکه بگوییم یک کامپیوتر متصل به شبکه است. یک گره چگونگی ارتباط شبکه یا ایستگاه کاری ویا هر نوع ابزار دیگری است که به شبکه متصل است وبطور ساده تر هر چه را که به شبکه متصل والحاق شده است یک گره گویند" . برای شبکه جایگاه و آدرس یک ایستگاه کاری مترادف با هویت گره اش است.

مدل های شبکه:

در یک شبکه ، یک کامپیوتر می تواند هم سرویس دهنده وهم سرویس گیرنده باشد. یک سرویس دهنده (Server) کامپیوتری است که فایل های اشتراکی وهمچنین سیستم عامل شبکه که مدیریت عملیات شبکه را بعهده دارد - را نگهداری می کند . برای آنکه سرویس گیرنده " Client " بتواند به سرویس دهنده دسترسی پیدا کند ، ابتدا سرویس گیرنده باید اطلاعات مورد نیازش را از سرویس دهنده تقاضا کند. سپس سرویس دهنده اطلاعات در خواست شده را به سرویس گیرنده ارسال خواهد کرد . سه مدل از شبکه هایی که مورد استفاده قرار می گیرند ، عبارتند از

1 - : شبکه نظیر به نظیر " Peer- to- Peer "

2 -شبکه مبتنی بر سرویس دهنده " Based- Server "

3 - شبکه سرویس دهنده / سرویس گیرنده " Server Client "

مدل شبکه نظیر به نظیر:

در این شبکه ایستگاه ویژه ای جهت نگهداری فایل های اشتراکی و سیستم عامل شبکه وجود ندارد. هر ایستگاه می تواند به منابع سایر ایستگاه ها در شبکه دسترسی پیدا کند. هر ایستگاه خاص می تواند هم بعنوان Server و هم بعنوان Client عمل کند. در این مدل هر کاربر خود مسئولیت مدیریت و ارتقاء دادن نرم افزارهای ایستگاه خود را بعهده دارد. از آنجایی که یک ایستگاه مرکزی برای مدیریت عملیات شبکه وجود ندارد ، این مدل برای شبکه ای با کمتر از ۱۰ ایستگاه بکار می رود.

مدل شبکه مبتنی بر سرویس دهنده:

در این مدل شبکه ، یک کامپیوتر بعنوان سرویس دهنده کلیه فایل ها و نرم افزارهای اشتراکی نظیر واژه پرداز ها، کامپایلرها ، بانک های اطلاعاتی و سیستم عامل شبکه را در خود نگهداری می کند. یک کاربر می تواند به سرویس دهنده دسترسی پیدا کرده و فایل های اشتراکی را از روی آن به ایستگاه خود منتقل کند.

مدل سرویس دهنده / سرویس گیرنده:

در این مدل یک ایستگاه در خواست انجام کارش را به سرویس دهنده ارائه می دهد و سرویس دهنده پس از اجرای وظیفه محوله ، نتایج حاصل را به ایستگاه در خواست کننده عودت می دهد. در این مدل حجم اطلاعات مبادله شده شبکه ، در مقایسه با مدل مبتنی بر سرویس دهنده کمتر است و این مدل دارای کارایی بالاتری می باشد.

هر شبکه اساساً از سه بخش ذیل تشکیل می شود : ابزارهایی که به پیکربندی اصلی شبکه متصل می شوند بعنوان مثال : کامپیوتر ها ، چاپگرها، هاب ها "Hubs" سیم ها ، کابل ها و سایر رسانه هایی که برای اتصال ابزارهای شبکه استفاده می شوند

سازگار کننده ها [Adaptor]

که بعنوان اتصال کابل ها به کامپیوتر هستند . اهمیت آنها در این است که بدون وجود آنها شبکه تنها شامل چند کامپیوتر بدون ارتباط موازی است که قادر به سهیم شدن منابع یکدیگر نیستند . عملکرد سازگارکننده در این است که به دریافت و ترجمه سیگنال ها ی درون داد از شبکه از جانب یک ایستگاه کاری و ترجمه و ارسال برون داد به کل شبکه می پردازد.

اجزاء شبکه :

اجزا اصلي يك شبکه كامپيوتري عبارتند از:

1- کارت شبکه : " [NIC- Network Interface Card]5 :

براي استفاده از شبکه وبرقراري ارتباط بين كامپيوتر ها از کارت شبکه اي استفاده مي شود كه در داخل يكي از شيارهاي برد اصلي كامپيوتر هاي شبکه " اعم از سرويس دهنده وگيرنده " بصورت سخت افزاري وبراي كنترل ارسال ودريافت داده نصب مي گردد.

۲- انتقال رسانه: [Transmission Medium]:

رسانه انتقال كامپيوتر ها را به يكدیگر متصل كرده وموجب برقراري ارتباط بين كامپيوتر هاي يك شبکه مي شود . برخي از متداولترين رسانه هاي انتقال عبارتند از : كابل زوج سيم بهم تاييده Pair- Twisted ، "كابل كواكسيال" Coaxial " وكابل فيبر نوري." Fiber - Optic "

۳- شبکه عامل سيستم " NOS- Network [Operating System] :

سيستم عامل شبکه برروي سرويس دهنده اجرا مي شود و سرويس هاي مختلفي مانند: اجازه ورود به سيستم Login"، "رمز عبور Password"، "چاپ فايل ها Printfiles"، "مدیریت شبکه " Net work management " را در اختيار کاربران مي گذارد.

انواع شبکه از لحاظ جغرافيايي :

نوع شبکه توسط فاصله بين كامپيوتر هاي تشكيل دهنده آن شبکه مشخص مي شود:

شبکه محلي [LAN= Local Area Network]:

ارتباط واتصال بيش از دو يا چند رایانه در فضاي محدود يك سازمان از طريق كابل شبکه وپروتكل بين رایانه ها وبا مدیریت نرم افزاري موسوم به سيستم عامل شبکه را شبکه محلي گویند. كامپيوتر سرويس گیرنده بايد از طريق كامپيوتر سرويس دهنده به اطلاعات وامكانات به اشتراك گذاشته دسترسي يابند. همچنين ارسال ودريافت پيام به يكدیگر از طريق رایانه سرويس دهنده انجام مي گيرد.

از خصوصیات شبکه های محلی می توان به موارد ذیل اشاره کرد

1 - اساساً در محیط های کوچک کاری قابل اجرا و پیاده سازی می باشند.

2 - از سرعت نسبتاً بالایی برخوردارند.

3 - دارای یک ارتباط دائمی بین رایانه ها از طریق کابل شبکه می باشند .

اجزای یک شبکه محلی عبارتند از : الف - سرویس دهنده

ب - سرویس گیرنده

ج - پروتکل

د - کارت واسطه شبکه

ط - سیستم ارتباط دهنده

گسترده شبکه [WAN = Wide Area Network]

اتصال شبکه های محلی از طریق خطوط تلفنی ، کابل های ارتباطی ماهواره ویا دیگر سیستم هایی مخابراتی چون خطوط استیجاری در یک منطقه بزرگتر را شبکه گسترده گویند. در این شبکه کاربران یا رایانه ها از مسافت های دور واز طریق خطوط مخابراتی به یکدیگر متصل می شوند. کاربران هر یک از این شبکه ها می توانند به اطلاعات و منابع به اشتراک گذاشته شده توسط شبکه های دیگر دسترسی یابند. از این فناوری با نام شبکه های راه دور " Long Haul Network " نیز نام برده می شود. در شبکه گسترده سرعت انتقال داده نسبت به شبکه های محلی خیلی کمتر است. بزرگترین و مهم ترین شبکه گسترده ، شبکه جهانی اینترنت می باشد.

ریخت شناسی شبکه [work Net Topology]

توپولوژی شبکه تشریح کننده نحوه اتصال کامپیوتر ها در یک شبکه به یکدیگر است. پارامترهای اصلی در طراحی یک شبکه ، قابل اعتماد بودن و مقرون به صرفه بودن است. انواع متداول توپولوژی ها در شبکه کامپیوتری عبارتند از:

1-توپولوژی ستاره ای :Star

در این توپولوژی ، کلیه کامپیوتر ها به یک کنترل کننده مرکزی با هاب متصل هستند. هرگاه کامپیوتری بخواهد با کامپیوتر ی دیگری تبادل اطلاعات نماید، کامپیوتر منبع ابتدا باید اطلاعات را به هاب ارسال نماید. سپس از طریق هاب آن اطلاعات به

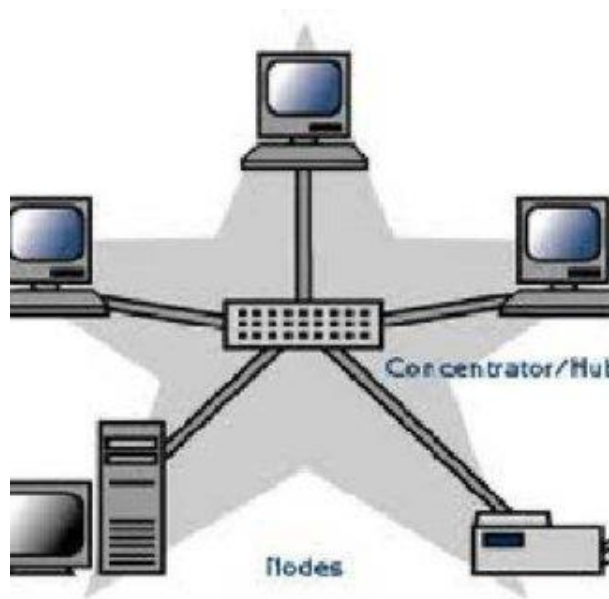
کامپیوتر مقصد منتقل شود. اگر کامپیوتر شماره یک بخواهد اطلاعاتی را به کامپیوتر شماره ۳ بفرستد ، باید اطلاعات را ابتدا به هاب ارسال کند، آنگاه هاب آن اطلاعات را به کامپیوتر شماره سه خواهد فرستاد.

نقاط ضعف این توپولوژی آن است که عملیات کل شبکه به هاب وابسته است. این بدان معناست که اگر هاب از کار بیفتد، کل شبکه از کار خواهد افتاد . نقاط قوت توپولوژی ستاره عبارتند از :

*نصب شبکه با این توپولوژی ساده است.

*توسعه شبکه با این توپولوژی به راحتی انجام می شود.

*اگر یکی از خطوط متصل به هاب قطع شود ، فقط یک کامپیوتر از شبکه خارج می شود.

توپولوژی حلقوی: Ring

این توپولوژی توسط شرکت IBM اختراع شد وبهین دلیل است که این توپولوژی بنام Tokenring IBM مشهور است . در این توپولوژی کلیه کامپیوتر ها به گونه ای به یکدیگر متصل هستند که مجموعه آنها یک حلقه را می سازد . کامپیوتر مبدا اطلاعات را به کامپیوتری بعدی در حلقه ارسال نموده و آن کامپیوتر آدرس اطلاعات را برای خود کپی می کند، آنگاه اطلاعات را به کامپیوتر بعدی در حلقه منتقل خواهد کرد وبهین ترتیب این روند ادامه پیدا می کند تا اطلاعات به کامپیوتر مبدا برسد. سپس کامپیوتر مبدا این اطلاعات را از روی حلقه حذف می کند.

نقاط ضعف توپولوژی فوق عبارتند از:

* اگر يك کامپیوتر از کار بیفتد ، کل شبکه متوقف می شود.

* به سخت افزار پیچیده نیاز دارد " کارت شبکه آن گران قیمت است.

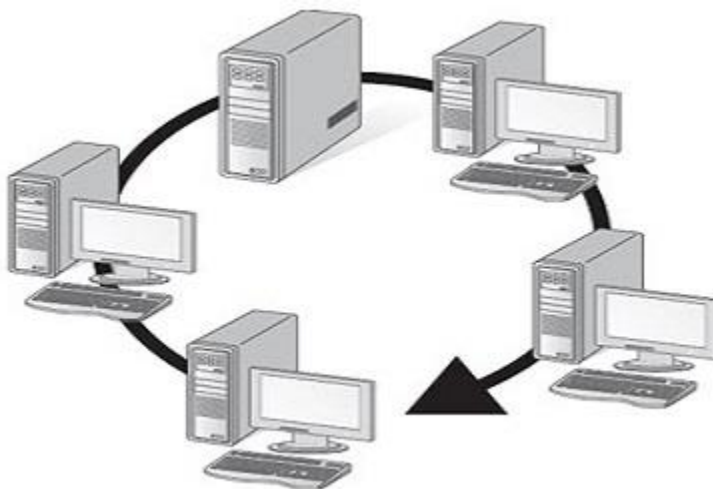
* " برای اضافه کردن يك ایستگاه به شبکه باید کل شبکه را متوقف کرد.

نقاط قوت توپولوژی فوق عبارتند از:

* نصب شبکه با این توپولوژی ساده است.

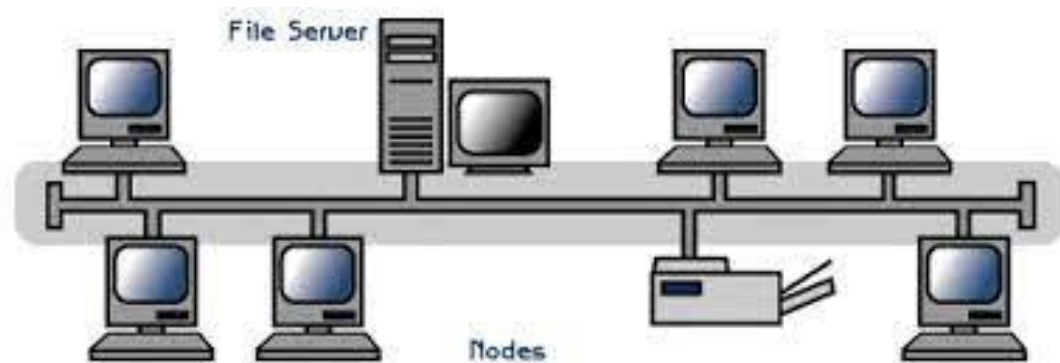
* .توسعه شبکه با این توپولوژی به راحتی انجام می شود.

* .در این توپولوژی از کابل فیبر نوری میتوان استفاده کرد.

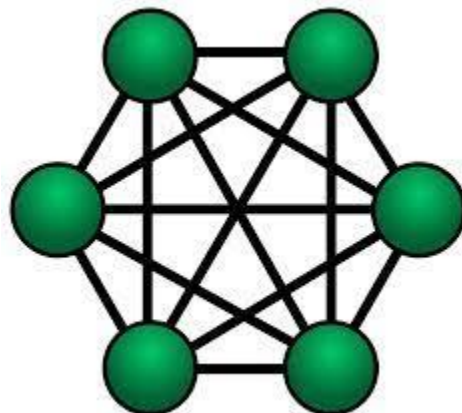
توپولوژی اتوبوسی: BUS

در يك شبکه خطي چندین کامپیوتر به يك کابل بنام اتوبوسی متصل می شوند. در این توپولوژی ، رسانه انتقال بین کلیه کامپیوتر ها مشترک است. یکی از مشهورترین قوانین نظارت بر خطوط ارتباطی در شبکه های محلی اترنت است. توپولوژی اتوبوس از متداولترین توپولوژی هایی است که در شبکه محلی مورد استفاده قرار می گیرد. سادگی ، کم هزینه بودن و توسعه آسان این شبکه ، از نقاط قوت توپولوژی اتوبوسی می باشد. نقطه ضعف عمده این شبکه آن است که اگر کابل اصلی که بعنوان پل ارتباطی بین کامپیوتر های شبکه می باشد قطع شود، کل شبکه از کار خواهد افتاد.

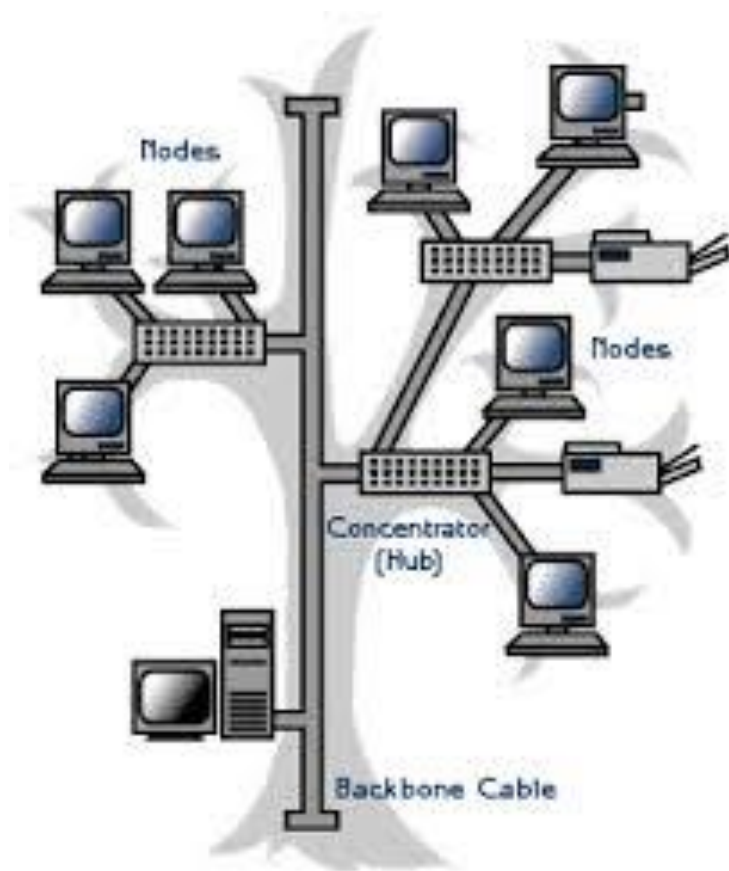
توپولوژی توری: Mesh

در این توپولوژی هر کامپیوتری مستقیماً به کلیه کامپیوترهای شبکه متصل می شود. مزیت این توپولوژی آن است که هر کامپیوتر با سایر کامپیوتر ها ارتباطی مجزا دارد. بنابراین ، این توپولوژی دارای بالاترین درجه امنیت و اطمینان می باشد. اگر يك کابل ارتباطی در این توپولوژی قطع شود ، شبکه همچنان فعال باقی می ماند. از نقاط ضعف اساسی این توپولوژی آن است که از تعداد زیادی خطوط ارتباطی استفاده می کند، مخصوصاً زمانیکه تعداد ایستگاه ها افزایش یابند. به همین جهت این توپولوژی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست. برای مثال ، در يك شبکه با صد ایستگاه کاری ، ایستگاه شماره يك نیازمند به نود و نه می باشد. تعداد کابل های مورد نیاز در این توپولوژی با رابطه $N(N-1)/2$ محاسبه می شود که در آن N تعداد ایستگاه های شبکه می باشد.

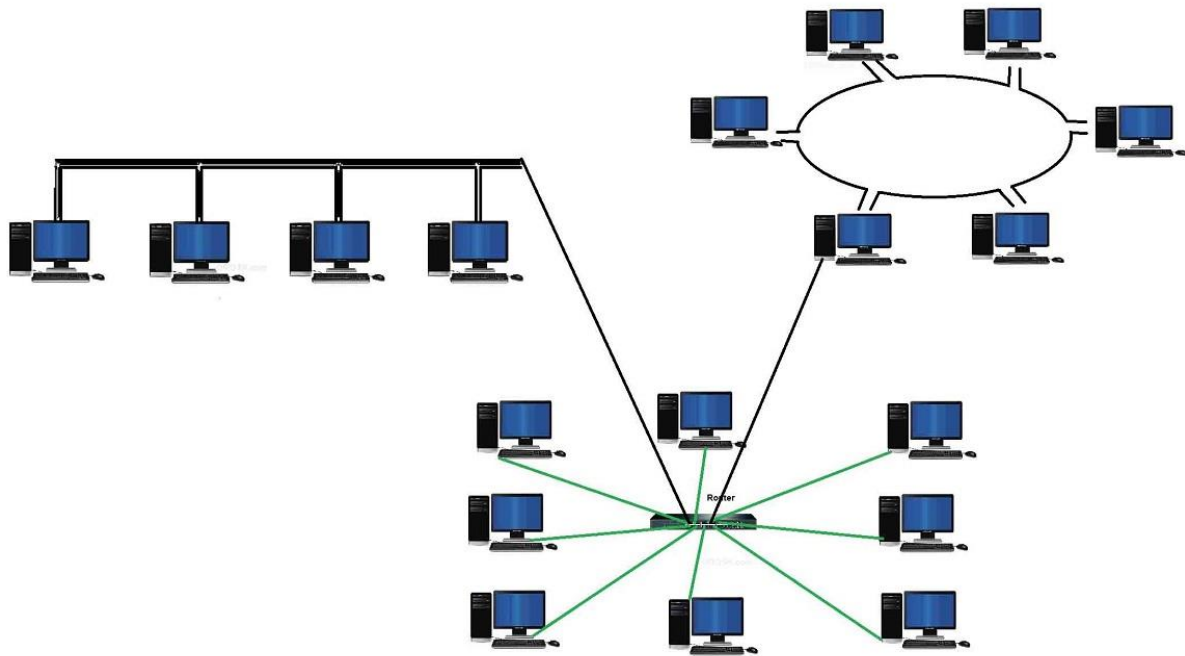
توپولوژی درختی: Tree

این توپولوژی از یک یا چند هاب فعال یا تکرار کننده برای اتصال ایستگاه ها به یکدیگر استفاده می کند. هاب مهمترین عنصر شبکه مبتنی بر توپولوژی درختی است : زیرا کلیه ایستگاه ها را به یکدیگر متصل می کند. وظیفه هاب دریافت اطلاعات از یک ایستگاه و تکرار و تقویت آن اطلاعات و سپس ارسال آنها به ایستگاه دیگر می باشد.

توپولوژی ترکیبی: Hybrid

این توپولوژی ترکیبی است از چند شبکه با توپولوژی متفاوت که توسط یک کابل اصلی بنام استخوان بندی "bone Back" به یکدیگر مرتبط شده اند . هر شبکه توسط یک پل ارتباطی "Bridg" به کابل استخوان بندی متصل می شود.

پروتکل :

برای برقراری ارتباط بین رایانه ها ی سرویس گیرنده و سرویس دهنده قوانین کامپیوتری برای انتقال و دریافت داده مشخص شده اند که به قرارداد یا پروتکل موسومند. این قرارداد ها وقوانین بصورت نرم افزاری در سیستم برای ایجاد ارتباط ایفای نقش می کنند. پروتکل با قرارداد ، در واقع زبان مشترک کامپیوتری است که برای درک و فهم رایانه بهنگام در خواست و جواب متقابل استفاده می شود. پروتکل تعیین کننده مشخصه های شبکه ، روش دسترسی و انواع فیزیکی توپولوژی ها ، سرعت انتقال داده ها و انواع کابل کشی است .

پروتکل های شبکه : ما در این دستنامه تنها دو تا از مهمترین پروتکل های شبکه را معرفی می کنیم " :
پروتکل کنترل انتقال / پروتکل اینترنت

"Protoc l/ Inernet Protocol Tcp / ip= Transmission Control"

پروتکل فوق شامل چهار سطح است که عبارتند از

الف - سطح لایه کاربرد " Application "

ب - سطح انتقال " Transporter "

ج - سطح اینترنت " Internet "

د - سطح شبکه [Net work

"از مهمترین و مشهورترین پروتکل های مورد استفاده در شبکه اینترنت است این بسته نرم افزاری به اشکال مختلف برای کامپیوتر ها و برنامه ها ی مختلف ارائه می گردد ip/Tcp. از مهمترین پروتکل های ارتباطی شبکه در جهان تلقی می شود و نه تنها بر روی اینترنت و شبکه های گسترده گوناگون کاربرد دارد، بلکه در شبکه های محلی مختلف نیز مورد استفاده قرار می گیرد و در واقع این پروتکل زبان مشترک بین کامپیوتر ها به هنگام ارسال و دریافت اطلاعات یا داده می باشد. این پروتکل به دلیل سادگی مفاهیمی که در خود دارد اصطلاحاً به سیستم باز مشهور است ، بر روی هر کامپیوتر و ابر رایانه قابل طراحی و پیاده سازی است. از فاکتورهای مهم که این پروتکل بعنوان یک پروتکل ارتباطی جهانی مطرح می گردد، به موارد زیر می توان اشاره کرد:

1 - این پروتکل در چار چوب UNIX Operating System ساخته شده و توسط اینترنت بکار گرفته می شود

2 - بر روی هر کامپیوتر قابل پیاده سازی می باشد

3 - بصورت حرفه ای در شبکه های محلی و گسترده مورد استفاده قرار می گیرد

4 - پشتیبانی از مجموعه برنامه ها و پروتکل های استاندارد دیگر چون پروتکل انتقال فایل " FTP " و پروتکل دوسویه

" Point to point Protcol = PPP " .

بنیاد و اساس پروتکل ip/Tcp آن است که برای دریافت و ارسال داده ها یا پیام پروتکل مذکور ؛ پیام ها و داده ها را به بسته های کوچکتر و قابل حمل تر تبدیل می کند ، سپس این بسته ها به مقصد انتقال داده می شود و در نهایت پیوند این بسته ها به یکدیگر که شکل اولیه پیام ها و داده ها را بخود می گیرد ، صورت می گیرد . یکی دیگر از ویژگی های مهم این پروتکل قابلیت اطمینان آن در انتقال پیام هاست یعنی این قابلیت که به بررسی و بازبینی بسته ها و محاسبه بسته های دریافت شده دارد. در ضمن این پروتکل فقط برای استفاده در شبکه اینترنت نمی باشد. بسیاری از سازمان و شرکت ها برای ساخت وزیر بنای شبکه خصوصی خود که از اینترنت جدا می باشد نیز در این پروتکل استفاده می کنند.

- پروتکل سیستم ورودی و خروجی پایه شبکه

Net work basic input/ output System=Net Bios IBM واسطه یا رابطی است که توسط IBM بعنوان استاندارد برای دسترسی به شبکه توسعه یافت . این پروتکل داده ها را از لایه بالاترین دریافت کرده و آنها را به شبکه منتقل می کند. سیستم عاملی که با این پروتکل ارتباط برقرار می کند سیستم عامل شبکه "NOS" نامیده می شود کامپیوتر ها از طریق کارت شبکه خود به شبکه متصل می شوند. کارت شبکه به سیستم عامل ویژه ای برای ارسال اطلاعات نیاز دارد. این سیستم عامل ویژه را BIOS Net می نامند که در حافظه ROM کارت شبکه ذخیره شده است Net BIOS. همچنین روشی را برای دسترسی به شبکه ها با پروتکل های مختلف مهیا می کند . این پروتکل از سخت افزار شبکه مستقل است . این پروتکل مجموعه ای از فرامین لازم برای درخواست خدمات شبکه ای سطح پایین را برای برنامه های کاربردی فراهم می کند تا جلسات لازم برای انتقال اطلاعات در بین گره ها ی یک شبکه را هدایت کنند.

در حال حاضر وجود "**Net BIOS Net BEUI= Net BIOS Enhanced User Interface**" امتیازی جدید می دهد که این امتیاز درواقع ایجاد گزینه انتقال استاندارد است و BEUI Net در شبکه های محلی بسیار رایج است. همچنین قابلیت انتقال سریع داده ها را نیز دارد . اما چون یک پروتکل غیر قابل هدایت است به شبکه های محلی محدود شده است.

مدل OSI Open System Interconnection :

این مدل مبتنی بر قراردادی است که سازمان استانداردهای جهانی ایزو بعنوان مرحله ای از استاندارد سازی قراردادهای لایه های مختلف توسعه دارد . نام این مدل مرجع به این دلیل اس آی است چونکه با اتصال سیستم های باز سروکار دارد و سیستم های باز سیستم هایی هستند که برای ارتباط با سیستم های دیگر باز هستند این مدل هفت لایه دارد که اصولی که منجر به ایجاد این لایه ها شده اند عبارتند از:

- 1 - وقتی نیاز به سطوح مختلف از انتزاع است ، لایه ای باید ایجاد شود.
- 2 - هر لایه باید وظیفه مشخصی داشته باشد.
- 3 - وظیفه هر لایه باید با در نظر گرفتن قراردادهای استاندارد جهانی انتخاب گردد.

4 - مرزهاي لايه بايد براي كمينه كردن جريان اطلاعات از طريق رابط ها انتخاب شوند.

اكنون هفت لايه را به نوبت از لايه پايين مورد بحث قرار مي دهيم

1 - لايه فيزيكي :

به انتقال بيتهاي خام برروي كانال ارتباطي مربوط مي شود. در اینجا مدل طراحي با رابط هاي مكانيكي ، الكتريكي ، و رسانه انتقال فيزيكي كه زير لايه فيزيكي قراردارند سروكار دارد.

2 - لايه پيوند ها :

مبين نوع فرمت هاست مثلا شروع فریم ، پايان فریم، اندازه فریم وروش انتقال فریم . وظائف اين لايه شامل موارد زير است :
مديريت فریم ها ، خطايابي وارسال مجدد فریم ها، ايجاد تمايز بين فریم ها داده وكنترل وايجاد هماهنگي بين كامپيوتر ارسال كننده ودريافت كننده داده ها.

پروتكل هاي معروف براي اين لايه عبارتند از:

الف - پروتكل SDLC كه براي مبادله اطلاعات بين كامپيوتر ها بكار مي رود و اطلاعات را به شكل فریم سازماندهي مي كند.

ب - پروتكل HDLC كه كنترل ارتباط داده اي سطح بالا زير نظر آن است وهدف از طراحي آن اين است كه با هر نوع ايستگاهي كاركنند از جمله ايستگاههاي اوليه ، ثانويه وتركيبی

3 - لايه شبکه :

وظيفه اين لايه ، مسير يابي مي باشد ، اين مسير يابي عبارتست از : تعيين مسير متناسب براي انتقال اطلاعات لايه شبکه آدرس منطقي هر فریم را بررسي مي كند . و آن فریم را بر اساس جدول مسير يابي به مسير ياب بعدي مي فرستد . لايه شبکه مسئوليت ترجمه هر آدرس منطقي به يك آدرس فيزيكي را بر عهده دارد. پس مي توان گفت برقراري ارتباط يا قطع آن ، مولتي پلكس كردن از مهمترين وظائف اين لايه است. از نمونه بارز خدمات اين لايه ، پست الكترونيكي است.

4 - لايه انتقال:

وظيفه ارسال مطمئن يك فریم به مقصد را برعهده دارد . لايه انتقال پس از ارسال يك فریم به مقصد ، منتظر مي ماند تا سيگنالي از مقصد مبني بر دريافت آن فریم دريافت كند. در صورتيكه لايه محل در منبع سيگنال مذكور را از مقصد دريافت نكند. مجددا اقدام به ارسال همان فریم به مقصد خواهد كرد.

5 - لايه اجلاس:

وظيفه برقراري يك ارتباط منطقي بين نرم افزار هاي دو كامپيوتر ي كه به يكديگر متصل هستند به عهده اين لايه است. وقتي كه يك ايستگاه بخواهد به يك سرويس دهنده متصل شود ، سرويس دهنده فرايند برقراري ارتباط را بررسي مي كند، سپس از ايستگاه ، درخواست نام كاربر، رمز عبور را خواهد كرد. اين فرايند نمونه اي از يك اجلاس مي باشد.

6- لایه نمایش :

این لایه اطلاعات را از لایه کاربرد دریافت نموده ، آنها را به شکل قابل فهم برای کامپیوتر مقصد تبدیل می کند . این لایه برای انجام این فرایند اطلاعات را به کدهای ASCII و یا Unicode تبدیل می کند

7 - . لایه کاربرد:

این لایه امکان دسترسی کاربران به شبکه را با استفاده از نرم افزارهایی چون FTP- mail-E و.... فراهم می سازد.

ابزارهای اتصال دهنده" : Devices Connectivity

ابزارهای اتصال به یک شبکه اضافه می گردند تا عملکرد و گستره شبکه و توانایی های سخت افزاری شبکه را ارتقاء دهند . گستره وسیعی از ابزارهای اتصال در شبکه وجود دارند اما شما احتمالاً برای کار خود به ابزارهای ذیل نیازمند خواهید بود.

1 -کنترل کننده ها [Reapeaters]

تکرار کننده وسیله ای است که برای اتصال چندین سگمنت یک شبکه محلی بمنظور افزایش وسعت مجاز آن شبکه مورد استفاده قرار می گیرد . هر تکرار کننده از درگاه ورودی " Port " خود داده ها را پذیرفته و با تقویت آنها ، داده ها را به درگاهی خروجی خود ارسال می کند. یک تکرار کننده در لایه فیزیکی مدل OSI عمل می کند .هر کابل یا سیم بکار رفته در شبکه که بعنوان محلی برای عبور و مرور سیگنال هاست آستانه ای دارد که در آن آستانه سرعت انتقال سیگنال کاهش می یابد و در اینجا تکرار کننده بعنوان ابزاری است که این سرعت عبور را در طول رسانه انتقال تقویت می کند.

2 -هاب ها [Hubs]

ابزاری هستند در شبکه که برای اتصال یک یا بیش از دو ایستگاه کاری به شبکه مورد استفاده قرار می گیرد و یک ابزار معمول برای اتصال ابزارهای شبکه است . هابها معمولاً برای اتصال سگمنت های شبکه محلی استفاده می شوند. یک هاب دارای در گاهی های چند گانه است. وقتی یک بسته در یک درگاهی وارد می شود به سایر در گاهی ها کپی می شود تا اینکه تمامی سگمنت های شبکه محلی بسته ها را ببینند. سه نوع هاب رایج وجود دارد:

الف - هاب فعال : که مانند آمپلی فایر عمل می کند و باعث تقویت مسیر عبور سیگنال ها می شود واز تصادم و برخورد سیگنال ها در مسیر جلوگیری بعمل می آورد . این هاب نسبتاً قیمت بالایی دارد.

ب - غیر فعال : که برخلاف نوع اول که در مورد تقویت انتقال سیگنال ها فعال است این هاب منفعل است.

ج - آمیخته : که قادر به ترکیب انواع رسانه ها " کابل کواکسیال نازک ، ضخیم و...." و باعث تعامل درون خطی میان سایر ها بها می شود.

3-مسیر یاب ها: [Routers]

در شبکه سازی فرایند انتقال بسته های اطلاعاتی از يك منبع به مقصد عمل مسیر یابی است که تحت عنوان ابزار یی تحت عنوان مسیر یاب انجام می شود. مسیر یابی يك شاخصه کلیدی در اینترنت است زیرا که باعث می شود پیام ها از يك کامپیوتر به کامپیوتر دیگر منتقل شوند. این عملکرد شامل تجزیه و تحلیل مسیر برای یافتن بهترین مسیر است. مسیر یاب ابزاری است که شبکه های محلی را بهم متصل می کند یا به بیان بهتر بیش از دو شبکه را بهم متصل می کند. مسیر یاب بر حسب عملکردش به دونوع زیر تقسیم می شود :الف - مسیریاب ایستا : که در این نوع ، جدول مسیر یابی توسط مدیر شبکه که تعیین کننده مسیر می باشد بطور دستی مقدار دهی می شود.

ب - مسیر یاب پویا : که در این نوع ، جدول مسیر یابی خودش را، خود تنظیم می کند و بطور اتوماتیک جدول مسیریابی را روز آمد می کند.

4-دروازه ها : Gateways

دروازه ها در لایه کاربرد مدل ۱ اس ای عمل می کنند. کاربرد آن تبدیل يك پروتکل به پروتکل دیگر است. هر هنگام که در ساخت شبکه هدف استفاده از خدمات اینترنت است دروازه ها مقوله های مطرح در شبکه سازی خواهند بود .

پل ها : Bridge

يك پل برای اتصال سگمنت های يك شبکه " همگن " به یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرد. يك پل در لایه پیوند داده ها " link Data عمل می کند.

پل ها فریم ها را بر اساس آدرس مقصدشان ارسال می کنند. آنها همچنین می توانند جریان داده ها را کنترل نموده و خطاهایی را که در حین ارسال داده ها رخ می دهد .

عملکرد این پل عبارتست از تجزیه و تحلیل آدرس مقصد يك فریم ورودی و اتخاذ تصمیم مناسب برای ارسال آن به ایستگاه مربوطه . پل ها قادر به فیلتر کردن فریم ها می باشند. فیلتر کردن فریم برای حذف فریم های عمومی یا همگانی که غیر ضروری هستند مفید می باشد، پل ها قابل برنامه ریزی هستند و می توان آنها را به گونه ای برنامه ریزی کرد که فریم های ارسال شده از طرف منابع خاصی را حذف کنند .

با تقسیم يك شبکه بزرگ به چندین سگمنت و استفاده از يك پل برای اتصال آنها به یکدیگر ، توان عملیاتی شبکه افزایش خواهد یافت . اگر يك سگمنت شبکه از کار بیفتد ، سایر سگمنت ها ی متصل به پل می توانند شبکه را فعال نگه دارند ، پل ها موجب افزایش وسعت شبکه محلی می شوند.

سوئیچ ها: Switches

سوئیچ نوع دیگری از ابزارهایی است که برای اتصال چند شبکه محلی به یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرد که باعث افزایش توان عملیاتی شبکه می شود. سوئیچ وسیله ای است که دارای درگاه های متعدد است که بسته ها را از یک درگاه می پذیرد، آدرس مقصد را بررسی می کند و سپس بسته ها را به درگاه مورد نظر " که متعلق به ایستگاه میزبان با همان آدرس مقصد می باشد " ارسال می کند. اغلب سوئیچ های شبکه محلی در لایه پیوند داده های مدل ۱ اس آی عمل می کند. سوئیچ ها بر اساس کاربردشان به متقارن "Symmetric" و نامتقارن "Asymmetric" تقسیم می شوند. در نوع متقارن ، عمل سوئیچینگ بین سگمنت هایی که دارای پهنای باند یکسان هستند انجام می دهد یعنی 10Mbps به ۱۰ Gbps سوئیچ خواهد شد. اما در نوع نامتقارن این عملکرد بین سگمنت هایی با پهنای باند متفاوت انجام می شود.

دو نوع سوئیچ وجود دارد که عبارتند از:

1 - سوئیچ through - Cut: این نوع سه یا چهار بایت اول یک بسته را می خواند تا آدرس مقصد آنرا بدست آورد ، آنگاه آن بسته را به سگمنت دارای آدرس مقصد مذکور ارسال می کند این در حالی است که قسمت باقی مانده بسته را از نظر خطایابی مورد بررسی قرار نمی دهد.

2 - سوئیچ forward - and- Store: این نوع ابتدا کل بسته را ذخیره کرده سپس آن را خطایابی می کند ، اگر بسته ای دارای خطا بود آن بسته را حذف می کند ، در غیر اینصورت آن بسته را به مقصد مربوطه ارسال خواهد کرد. این نوع برای شبکه محلی بسیار مناسبتر از نوع اول است زیرا بسته های اطلاعاتی خراب شده را پاکسازی می کند و به همین دلیل این سوئیچ باعث کاهش بروز عمل تصادف خواهد شد

شبکه Fully Switched

در یک شبکه Switched Fully ، سوئیچ ها ، هاب های یک شبکه Ethernet را با یک سگمنت مختص به هر یک از نودها عوض می کند. این سگمنت ها به سوئیچی وصل می باشند که این سوئیچ چندین سگمنت مربوطه را ساپورت می کند. از آنجائیکه سوئیچ و نود تنها قطعات موجود در داخل یک سگمنت هستند. در نتیجه ، سوئیچ هر ارسالی را قبل از رسیدن به نود دیگر ، دریافت می کند و آن را از یک سگمنت مناسب عبور می دهد. از آنجائیکه هر سگمنت فقط یک نود را تحت پوشش قرار می دهد ، در نتیجه دامنه این ساختار به گیرنده مورد نظر ختم می شود. خصوصیت مذکور در یک شبکه سوئیچ دار این امکان را می دهد تا همزمان مکالمات متعددی تحقق یابد . سوئیچینگ ، امکان برقراری یک رابطه کاملاً Duplex Full را در شبکه محقق میسازد. قبل از سوئیچینگ، شبکه به صورت duplex half می باشد. بدان معنا که دیتا فقط در یک مسیر می تواند ارسال شود اما در یک شبکه که از سوئیچ استفاده می کند ، در هر یک از نودها که فقط با سوئیچ در ارتباطند و هیچ ارتباطی مستقیمی بین نودها وجود ندارد. در نتیجه اطلاعات می تواند به صورت همزمان از نود به سوئیچ و از سوئیچ به نود ارسال شود یعنی ارتباط Duplex Full است.

در شبکه های کاملاً سوئیچ شده از کابل های نوری Fiber ، optic یا کابل های Pair Twisted استفاده می شود. در چنین محیطی ، نودها می توانند از فرایند تشخیص برخورد اطلاعات با یکدیگر صرف نظر کنند. از آنجائیکه نودها تنها قطعاتی هستند که به کابل یا مدیا دسترسی دارند در نتیجه می توانند از جستجو و آشکار کردن برخورد بسته های اطلاعاتی صرف نظر کنند و بسته ها را به هر جا که می خواهند ارسال کنند. این نوع جریان ترافیک به نودها اجازه می دهد تا اطلاعات را به سمت سوئیچ ارسال کنند همانطور که سوئیچ ها اطلاعات را به طرف نودها ارسال می کنند. این فرایند منجر به محیطی عادی از هر گونه برخورد اطلاعات با یکدیگر می شود. ارسال اطلاعات به صورت دو طرفه ، سرعت شبکه را به شکل موثرتر افزایش می دهد. اگر سرعت شبکه ۱۰Mbps باشد در نتیجه هر یک از نودها اطلاعاتی را همزمان به همین سرعت ارسال می کنند.

شبکه های مختلط

اکثر شبکه ها صرفاً فقط از سوئیچ در شبکه استفاده نمی کنند چون اگر سوئیچ بخواهد جایگزین تمام هاب های شبکه شود ، این کار به قیمت مناسبی تمام نمیشود. در عوض برای رسیدن به یک قیمت مناسب و سودآور ، از ترکیب سوئیچ و هاب استفاده می شود. به طور مثال یک شرکت ممکن است از هاب برای اتصال کامپیوترهای موجود در هر یک از دپارتمان ها استفاده کرده و برای اتصال هاب دپارتمان ها با یکدیگر از سوئیچ استفاده کند.

روتر و سوئیچ

همانطور که گفته شد یک سوئیچ می تواند در نحوه برقراری ارتباط بین نودها تغییر اساسی ایجاد کند. اما شما از وجه تمایز سوئیچ و روتر تعجب می کنید. سوئیچ ها معمولاً با استفاده از آدرس های MAC در لایه دوم مدل مرجع OSI که دیتا لینک است کار می کند در حالیکه روترها در لایه سوم یا Network با آدرس های مربوط به همین لایه مانند آدرس های لایه IP , IPX کار می کنند. مضاف بر این ، الگوریتم سوئیچ در هدایت بسته های اطلاعاتی با الگوریتم روترها متفاوت است. یکی از تفاوت های الگوریتم بین سوئیچ و روترها ، در نحوه دریافت اعلان همگانی (broadcast) می باشد. در هر شبکه ای ، ارسال بسته به تمام نودها (broadcast) یکی از ضروری ترین عواملی است که در نحوه کار شبکه دخالت دارد. هرگاه یکی از نودها بخواهد اطلاعاتی را ارسال کند و گیرنده آن را نشناسد ، در این صورت یک پکت اعلان همگانی یا Broadcast به تمامی نودها ارسال می کند. به طور مثال اگر کامپیوتر جدیدی وارد مجموعه نودهای شبکه شود در این صورت توسط یک پکت Broadcast حضور خود را به تمامی نودها اطلاع می دهد. هاب ها و سوئیچ ها هر بسته اطلاعاتی اعلان همگان (Packet) Broadcast دریافت شده را به تمامی سگمنت های موجود در محدوده اعلان ارسال می کنند. حال آنکه روترها این گونه عمل نمی کنند. مجدداً به مثال چهار راه توجه کنید. اهمیتی ندارد که ترافیک جاری در یک تقاطع ، به کدامین جهت در حرکت می باشد. اگر این تقاطع در یک سرحد بین المللی واقع شده باشد. برای عبور از این تقاطع شما می باید گارد مرزی را از آدرس خود مطلع سازید. اگر شما مقصد خود را مشخص نسازید ، گارد مانع از عبور شما می شود. روترها نیز در شبکه همانند گارد مرزی عمل می کنند ، اگر یک بسته اطلاعاتی آدرس مشخص از گیرنده را نداشته باشد. روتر از عبور دیتا جلوگیری می کند ، این باعث جداسازی شبکه ها از یکدیگر می شود. زمانیکه قسمت های مختلف در یک شبکه بخواهند با هم صحبت کنند سوئیچ وارد عمل شده و اگر قرار باشد کامپیوترها با خارج از شبکه داخلی صحبت کنند روتر وارد عمل می شود.

Packet-Switching

سوئیچ ها بر مبنای Packet-Switching کار می کنند و بین سگمنت هایی که از نظر بعد مکانی از هم به حد کافی دور می باشند ، ارتباط برقرار می سازد. بسته های اطلاعاتی وارده در buffer نگهداری می شوند. آدرس های MAC در قسمت هدر فریم نگهداری می شوند. آدرس های مذکور که در این قسمت قرار دارد ، خوانده می شوند و با جدول مک سوئیچ

(MAC Table) مقایسه می گردند. همچنین فریم اترنت در یک شبکه LAN قسمتی به نام Payload دارد. که شامل Address MAC مبدا و مقصد می باشد. همانطور که قبلاً گفته شد سوئیچ آدرس مک مبدا و مقصد را چک کرده و در صورتیکه آدرس مقصد را در جدول مک آدرس های خود داشت برای مقصد ارسال می کند.

سوئیچ های Packet-based برای تعیین مسیر ترافیک از یکی از سه روش زیر استفاده می کند :

Cut-through

Store-and-forward

Fragment-free

Cut-through

در این روش ، سوئیچ آدرس های MAC را به محض دریافت بسته می خواند و سپس ۶ بایت MAC اطلاعات مربوط به آدرس را ذخیره کرده و با وجود اینکه ما بقی بسته ها در حال رسیدن به سوئیچ می باشند ، اقدام به ارسال بسته مذکور به سمت نود مقصد می نماید.

Store-and-forward

سوئیچی که از این روش استفاده می کند ، ابتدا تمام اطلاعات داخل بسته را دریافت و نگهداری می کند و قبل از ارسال بسته مورد نظر به دنبال خطای CRC و یا مشکلات دیگر می گردد. در صورتی که بسته دارای خطایی باشد آن بسته را کنار می گذارد. در غیر اینصورت سوئیچ آدرس کارت شبکه گیرنده را جستجو کرده و سپس آن را برای نود مقصد ارسال می دارد. بیشتر سوئیچ ها همزمان از دو روش فوق استفاده می کنند مثلاً ابتدا از روش through-Cut استفاده کرده ولی به محض برخورد با یک خطا ، روش خود را تغییر می دهد و به شیوه Store- and- forward عمل می کند ، از آنجائیکه روش through-Cut قادر به اصلاح خطای می باشد در نتیجه سوئیچ های کمتری از این روش استفاده می کنند ولی از سرعت بالاتری برخوردار است.

Fragment-Free

سوئیچ ها از این روش کمتر استفاده می کنند. این روش مانند روش اول می باشد با این تفاوت که در این شیوه ، سوئیچ قبل از ارسال بسته ، ۶۴ بایت اول آن را نگه می دارد این کار به خاطر آن است که بیشتر خطا و برخوردها در طول اولین ۶۴ بایت بسته اطلاعاتی اتفاق می افتد.

Switch Configurations

سوئیچ های LAN از نظر شکل فیزیکی با هم متفاوتند ، در حال حاضر ، سوئیچ ها دارای سه شکل عمده می باشند:

Shared memory : این نوع از سوئیچ ها ، بسته رسیده را در یک حافظه مشترک یا بافر که این بافر در بین تمامی درگاه های سوئیچ تقسیم می شود نگهداری می کنند و سپس پکت را از طریق درگاه مناسب برای سمت نود مقصد ارسال می کنند.

Matrix : این نوع سوئیچ ها دارای یک شبکه خطوط داخلی (ماتریکس) با پورت های ورودی و خروجی می باشند . زمانیکه وجود یک بسته اطلاعاتی در پورت ورودی تشخیص داده شود ، آدرس کارت شبکه (MAC) با جدول جستجوی موجود در سوئیچ (Table MAC) مقایسه می شود تا در نهایت بسته مذکور به پورت خروجی مورد نظر هدایت شود. بنابراین سوئیچ در حد فاصل بین این دو پورت یک خط ارتباطی ایجاد کرده و آن دو پورت را به هم متصل می کند.

Bus architecture: در این دسته از سوئیچ ها یک بافر برای هر یک از درگاه ها در نظر گرفته شده است. که گذرگاه اطلاعات را کنترل می کند.

Transparent Bridging

اکثر سوئیچ ها از سیستمی موسوم به transparentbridging استفاده می کنند تا جداولی جهت جستجوی آدرس بسازند. سیستم مذکور یک تکنولوژی می باشد که امکان می دهد تا سوئیچ همه آنچه که در مورد موقعیت نودها در شبکه باید بداند را بدون دخالت مدیر شبکه (administrator network) می آموزند.

این سیستم دارای پنج قسمت زیر می باشد:

Learning

Flooding

Filtering

Forwarding

Aging

Learning

کامپیوتر A که در سگمنت A قرار دارد ، دیتایی برای کامپیوتر B واقع در سگمنت C ارسال می کند. پس سوئیچ اولین بسته اطلاعاتی را از روی نود A دریافت می کند. آدرس کارت شبکه یا MACAddress آن را می خواند و آن را در جدول مك خود به ثبت می رساند. از این پس سوئیچ به محض دریافت يك بسته اطلاعاتی که آدرس مقصد دستگاه ، نود A آدرس دهی شده باشد می تواند نود A را با توجه به آدرس موجود بیاید. به این عملیات Learning می گویند. یعنی به محض دیدن يك Address MAC جدید سوئیچ آن را یادداشت می کند و آن را یاد می گیرد.

Flooding

با توجه به اینکه سوئیچ ، مك آدرس نود B را نمی شناسد ، بسته را به تمامی سگمنت ها به استثنای سگمنت A می فرستد. هرگاه سوئیچ برای یافتن يك نود مشخص بسته را به تمامی سگمنت ها بفرستد در اصطلاح به این عمل Flooding می گویند.

Forwarding

نود B بسته را دریافت کرده و بسته ای را برای شناسایی به سمت نود A می فرستد. بسته ارسالی از سوی نود B به سوئیچ می رسد و سوئیچ نیز آدرس کارت شبکه نود B را به لیست Table MAC خود در سگمنت C اضافه می کند. از آنجائیکه سوئیچ ، آدرس نود A را از قبل می داند در نتیجه بسته را مستقیماً به نود A می فرستد. چون سگمنتی که نود A متعلق به آن است با سگمنتی که نود B به آن تعلق دارد با هم متفاوت می باشند. در نتیجه سوئیچ می باید این دو سگمنت را به هم مربوط سازد و سپس اقدام به ارسال بسته نماید که به این عمل Forwarding می گویند.

بسته دیگری از سوی نود A به سمت نود B ارسال می گردد، بسته ابتدا به سوئیچ می رسد، سوئیچ نیز آدرس نود B را می داند و بسته را مستقیماً به نود B می فرستد.

Filtering

نود C اطلاعاتی را برای نود A می فرستد. آدرس نود C به سوئیچ نیز از طریق HUB ، ارسال می شود و سوئیچ آدرس نود C را نیز به لیست آدرس های خود در سگمنت A اضافه می کند. پیش از این ، سوئیچ آدرس مربوط به نود A را می دانست و مشخص می سازد که این نودها (A و C) هر دو در يك سگمنت مشابه Page36 قرار دارند ، پس برای ارسال اطلاعات از نود C به نود A دیگر نیازی نیست تا سوئیچ سگمنت A را با سگمنت دیگری مرتبط سازد. بنابراین سوئیچ در حین انتقال اطلاعات بین نودهای درون يك سگمنت عکس العملی از خود نشان نمی دهد که به این عمل Filtering می گویند. مراحل Learning و Flooding ادامه می یابد تا اینکه سوئیچ مك آدرس تمامی نودها را به لیست خود اضافه کند. بیشتر سوئیچ ها برای نگهداری لیست آدرس ها از حافظه زیادی برخوردارند. اما برای استفاده بهتر از این حافظه سوئیچ آدرس های قدیمی را از جدول پاك می کند و برای جلوگیری از اتلاف وقت در آدرس های قدیمی به دنبال آدرسی نمی گردد. برای انجام این کار از تکنیکی موسوم به aging بهره می گیرد.

اساساً وقتی اطلاعات يك نود وارد جدول سوئیچ مي شود يك Timestamp در مقابل آن اطلاعات نوشته مي شود و با دریافت هر بسته اطلاعاتي ديگر ، آن بر چسب زمان (Timestamp) به روز مي شود. سوئیچ داراي قابليت است كه پس از مدتي در صورت عدم فعاليت نود ، اطلاعات مربوط به آن را پاك مي كند. اين قابليت باعث ميشود تا فضاي قابل توجهي از حافظه براي اطلاعات و پكت هاي ديگر اختصاص داده شود. در نمونه اي كه ملاحظه كرديد، دو نود (A و) C يك سگمنت را بين خود تقسيم مي كنند حال آنكه سوئیچ براي هر يك از نودهاي B و D يك سگمنت مستقل ميسازد. در يك شبكه ایده آل LAN Switched هر يك از نودها داراي يك سگمنت جداگانه مي باشد كه خصيصه مذکور ، احتمال برخورد بين بسته هاي اطلاعاتي و همچنين نياز به فیلترینگ را حذف مي كند.

Spanning Trees

براي جلوگیری از وقوع طوفان هايي موسوم به Broadcast Storms و همچنين جوانب ناخواسته ديگري كه در اثر اتصال حلقه اي سوئیچ ها بوجود مي آیند، شركت Digital Equipment Corporation پروتكلي با نام Spanning-tree Protocol يا STP ساخته است كه موسسه IEEE نيز آن پروتكل را با استاندارد id.802 معرفي کرده است. اساساً پروتكل مذکور از يك الگوريتم موسوم به (STA) Spanning-tree Algorithm استفاده مي كند. الگوريتم مذکور قادر است تا در بين چندین مسير منتهي به نود مورد نظر ، بهترين راه را تشخيص داده و مسير هاي ديگر كه ايجاد حلقه مي كند را مسدود مي سازد.

لايه هاي سويیچ و روتر3 (Router and Layer 3 Switching)

برخي از سوئیچ ها در لايه دوم شبكه يا Data Layer كار مي كنند. با افزون روترها به اين مجموعه مي توانند در لايه سوم شبكه يا Network layer نيز كار كنند. در واقع سويیچ لايه سوم كاملاً شبیه روتر است. روتر به محض دریافت پكت اطلاعات به آدرس هاي مبدا و مقصد نگاهی مي اندازد تا مسيري را كه بسته مي بايد طي كند را بيابد. يك سوئیچ استاندارد بر مبناي آدرس هاي MAC ، مبدا و مقصد بسته را شناسايي مي كند . تفاوت اساسي بين يك روتر و سوئیچ لايه ۳ اين است كه سوئیچ لايه سوم با همان سرعت سوئیچ لايه دوم كار مي كند و براي انتقال ديټا از يك قطعه سخت افزاري استفاده مي كند همچنين آنها به مانند روترها در مورد نحوه هدايت ترافيك به لايه سوم تصميم مي گيرند. در داخل يك شبكه LAN سوئیچ هاي لايه سوم معمولاً سريعتر از روترها كار مي كنند زيرا بر مبناي سوئیچینگ سخت افزاري ساخته شده اند. در واقع بيشتر سوئیچ هاي لايه سوم Cisco روترهايي مي باشند كه داراي سوئیچینگ سخت افزاري بوده و در داخل اين قطعه سخت افزاري ، تعدادي تراشه وجود دارد كه بر حسب نياز انتخاب مي شوند كه در مجموع موجب افزايش سرعت اين روترها مي گردند. نحوه تركيب و مختص بودن سوئیچ هاي لايه سوم همانند الگويي است كه در روترها ديده مي شود. هر دوي آنها از پروتكل ها و جداول مسيريابي (Table Routing) استفاده مي كنند تا بهترين مسير را بيابند. هر چند سوئیچ هاي لايه سوم قادرند تا به صورت فعال با استفاده از اطلاعات مسيريابي لايه سوم براي سخت افزار برنامه ريزي كنند كه در نهايت منجر به هدايت سريع بسته هاي

اطلاعاتي مي گردد. در سوئیچ هاي لايه سوم كنوني ، اطلاعات بدست آمده از پروتكل هاي جهت يابي براي روز آمد كردن جداول سخت افزاري استفاده مي شوند.

VLAN

با رشد شبکه ها از نظر اندازه و پیچیدگی ، بیشتر شرکت ها به سمت شبکه هاي محلي مجازي

Virtual local Area Network يا VLANs گرايش يافته اند. اساساً يك شبکه مجازي مجموعه اي است از نودهايي كه در يك Domain Broadcast قرار دارند. قبلاً در مورد broadcast و همچنين نحوه ممانعت روترها از عبور broadcastها مطالبه گفته شد.

در اين قسمت با دلايل استفاده از VLAN آشنا مي شويم

Security : سيستم هايي كه داراي اطلاعات حساس بوده از ساير قسمت هاي شبکه جدا مي شوند كه اين پارامتر باعث مي شود تا از احتمال دسترسي مردم به اطلاعاتي كه مجاز به ديدن آنها نيستند، مي كاهد.

Projects/ Special application: يك شبکه محلي مجازي با جمع آوري نودهاي مورد نياز در كنار هم مي تواند به انجام پروژه و يا كار كردن با يك برنامه ويژه را آسانتر كند

Bandwidth / Performance: مدير شبکه با بررسي دقيق كار شبکه ، درصد بر مي آيد تا شبکه هاي VLAN را بسازد و بر ميزان عرض باند شبکه مي افزايد

flow Traffic / Broadcast: اساسي ترين فاكتر اين شبکه ها اين است كه از انتشار بسته هاي اطلاعاتي به سمت نودهايي كه جزئي از اين شبکه نمي باشند جلوگیری كند. اين كار منجر به كاهش Broadcast مي شود. همچنين داراي lists Access مي باشند، كه به كنترل نوع ترافيك توسط مدير شبکه كمك مي كند

types Job Specific / Department: امكان دارد شركت ها بخواهند شبکه خود را بر حسب نياز دپارتمان هايي كه كاربران آن قسمت ها از شبکه در زمينه پروژه هاي سنگين استفاده مي كنند و يا دپارتمان هاي كه به كارمندان خاصي اختصاص دارند مانند كارمندان فروش و مديران طراحي كنند . با استفاده از تعدادي سوئیچ و اتصال به سوئیچ از طريق Telnet به راحتی مي توان يك شبکه VLAN را طراحي كرد. بعد از ساخت شبکه مجازي هر يك از سگمنت هايي را كه به درگاه هاي معين وصل مي شوند جزئي از اين شبکه مجازي مي گردند. مادامي كه در يك سوئیچ چندين شبکه VLAN داشته باشيم، اين شبکه ها نمي توانند به صورت مستقيم با شبکه ديگري كه به آن سوئیچ متصل مي باشد ارتباط برقرار كنند. در غير اين صورت مي توانست منجر به عدم استفاده از شبکه هاي مجازي شود البته براي برقراري ارتباط ما بين چندين VLAN به وجود روتر نياز است .شبکه هاي VLAN مي توانند از چندين سوئیچ براي برقراري ارتباط استفاده كنند و همچنين چندين شبکه مجازي VLAN مي توانند به يك سوئیچ متصل شوند شبکه هاي مختلفي كه به سوئیچ هاي مختلفي متصل مي باشند قادرند تا از طريق لينك ما بين سوئیچ ها با هم ارتباط برقرار كنند. براي تحقق آن از پروتكل موسوم به

Trunking بهره می گیرند. پروتکل مذکور تکنولوژی می باشد که به اطلاعات این امکان را می دهد تا از بین چندین شبکه VLAN و از طریق لینک سوئیچ ها عبور کنند.

پروتکل VLAN Trunking

پروتکل VTP پروتکلی است که سوئیچ ها از آن برای اطلاع رسانی به یکدیگر در مورد ترکیب VLAN ها استفاده می کنند. همانطور که در شکل ۴ مشاهده می کنید هر یک از سوئیچ ها دارای ۲ عدد شبکه مجازی VLAN می باشد، به اولین سوئیچ ، شبکه های A و B که از طریق پورت هایی به روتر و سوئیچ دیگر مرتبط می شوند. شبکه های C و D نیز از طریق سوئیچ دوم به سوئیچ اول وصل می شود و همچنین این شبکه ها می توانند از طریق سوئیچ اول به روتر مرتبط می شوند. شبکه های مجازی از طریق خطوط ارتباطی Trunk موجود در بین سوئیچ ها و با استفاده از روترها ، قادرند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند به طور مثال دیتا از کامپیوتر واقع در (A VLAN) به سرعت برای کامپیوتر دیگر مثلاً کامپیوتر موجود در (B VLAN) ارسال می شود. این اطلاعات می باید از سوئیچ به طرف روتر رفته و از آنجا نیز دوباره به سوئیچ باز گردد. اما به وسیله الگوریتم transparent bridging algorithm و همچنین پروتکل Trunking، هر دوی کامپیوترها و روتر می دانند که آنها در داخل یک سگمنت مشابه می باشند.

در هر حال باید توجه داشت که هاب ، سوئیچ و روتر هر کدام به منظور خاصی استفاده شده و استفاده آنها در شبکه به پارامترهای بسیاری که در طراحی شبکه مد نظر قرار می گیرد بستگی دارد.

مفاهیم مربوط به ارسال سیگنال و پهنای باند

پهنای باند (Bandwidth) به تفاوت بین بالاترین و پایین ترین فرکانسهایی که یک سیستم ارتباطی میتواند ارسال کند گفته میشود. به عبارت دیگر منظور از پهنای باند مقدار اطلاعاتی است که می تواند در یک مدت زمان معین ارسال شود. برای وسایل دیجیتال، پهنای باند برحسب بیت در ثانیه و یا بایت در ثانیه بیان میشود. برای وسایل آنالوگ، پهنای باند، برحسب سیکل در ثانیه بیان میشود . دو روش برای ارسال اطلاعات از طریق رسانه های انتقالی وجود دارد که عبارتند از: روش ارسال باند پایه (Baseband) و روش ارسال باند پهن (Broadband) در یک شبکه LAN، کابلی که کامپیوترها را به هم وصل میکند، فقط میتواند در یک زمان یک سیگنال را از خود عبور دهد، به این شبکه یک شبکه Baseband میگوئیم. به منظور عملی ساختن این روش و امکان استفاده از آن برای همه کامپیوترها، دادهای که توسط هر سیستم انتقال مییابد، به واحدهای جداگانه ای به نام Packet شکسته میشود. در واقع در کابل یک شبکه LAN، توالی Packet های تولید شده توسط سیستم های مختلف را شاهد هستیم که به سویی مقاصد گوناگونی در حرکتانند. شکلی که در ادامه خواهد آمد، این مفهوم را بهتر نشان میدهد.

عملکرد يك شبکه packet - switching

برای مثال وقتی کامپیوتر شما یک پیام پست الکترونیکی را انتقال میدهد، این پیام به Packet های متعددی شکسته می شود و کامپیوتر هر Packet را جداگانه انتقال می دهد. کامپیوتر دیگری در شبکه که بخواهد به انتقال داده بپردازد نیز در یک زمان یک Packet را ارسال میکند. وقتی تمام Packet هایی که بر روی هم یک انتقال خاص را تشکیل میدهند، به مقصد خود میرسند، کامپیوتر دریافت کننده آنها را به شکل پیام الکترونیکی اولیه بر روی هم میچیند. این روش پایه و اساس شبکههای- Packet Switching میباشد. در مقابل روش Baseband، روش Broadband قرار دارد. در روش اخیر، در یک زمان و در یک کابل، چندین سیگنال حمل میشوند. از مثالهای شبکه Broadband که ما هر روز از آن استفاده میکنیم، شبکه تلویزیون است. در این حالت فقط یک کابل به منزل کاربران کشیده میشود، اما همان یک کابل، سیگنالهای مربوط به کانالهای متعدد تلویزیون را بطور همزمان حمل مینماید. از روش Broadband به طور روز افزونی در شبکههای WAN استفاده میشود.

ز آنجائیکه در شبکه های LAN در یک زمان از یک سیگنال پشتیبانی می شود، در یک لحظه دادهها تنها در یک جهت حرکت میکنند. به این ارتباط duplex-half گفته میشود. در مقابل به سیستمهایی که می توانند بطور همزمان در دو جهت با هم ارتباط برقرار کننده duplex-full گفته میشود. مثالی از این نوع ارتباط شبکه تلفن میباشد. شبکههای LAN با داشتن تجهیزاتی خاص بصورت duplex-full عمل کنند.

کابل

شبکه پیش از اینکه در مورد انواع کابلها و پهنای باند مربوط به آنها، به بحث بپردازیم، ذکر این نکته ضروری است که نوع کابل انتخابی شما بطور مستقیم به توپولوژی شبکه تان وابسته است. در این قسمت سعی گردیده توپولوژی مناسب با هر نوع کابل ذکر شود. کابل شبکه، رسانه ای است که از طریق آن، اطلاعات از یک دستگاه موجود در شبکه به دستگاه دیگر انتقال می یابد. انواع مختلفی از کابلها بطور معمول در شبکه های LAN استفاده می شوند. در برخی موارد شبکه تنها از یک نوع کابل استفاده می کند، اما گاه انواعی از کابلها در شبکه به کار گرفته می شود. غیر از عامل توپولوژی، پروتکل و اندازه شبکه نیز در انتخاب کابل شبکه مؤثرند. آگاهی از ویژگیهای انواع مختلف کابلها و ارتباط آنها با دیگر جنبه های شبکه برای توسعه یک شبکه موفق ضروری است.

کابلهای Coaxial زمانی بیشترین مصرف را در میان کابلهای موجود در شبکه داشت. چند دلیل اصلی برای استفاده زیاد از این نوع کابل وجود دارد

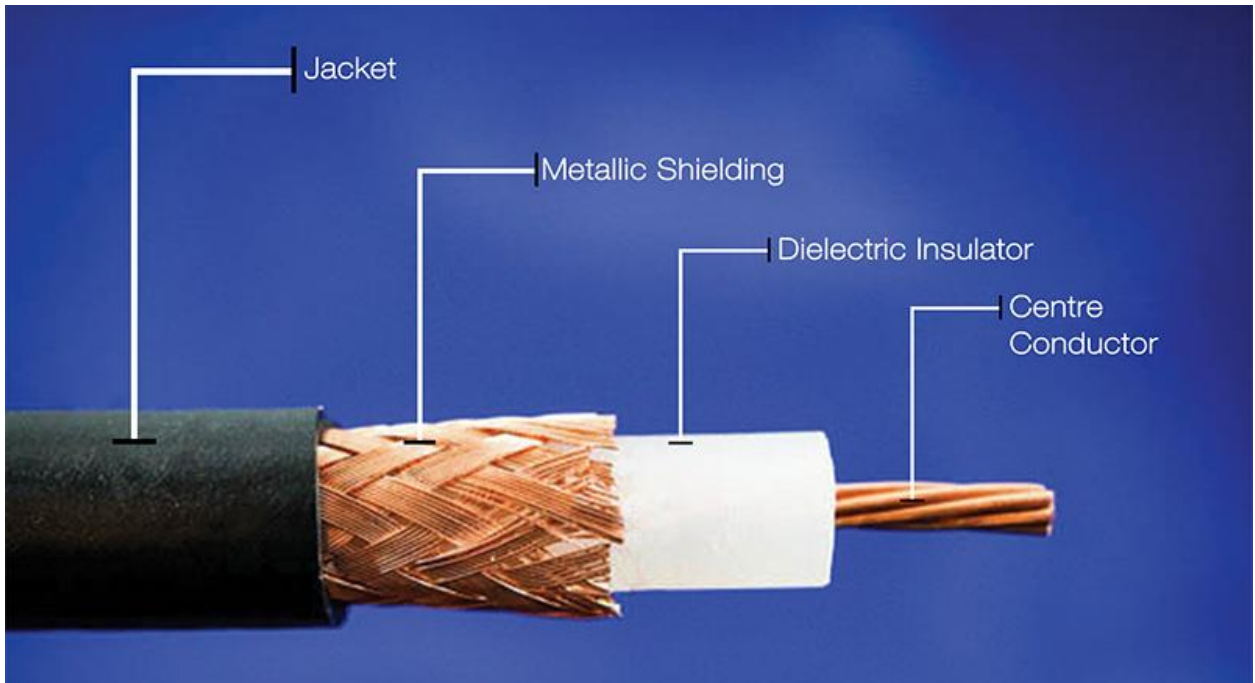
1- قیمت ارزان آن

2- سبکی و انعطافپذیری

3- این نوع کابل به نسبت زیادی در برابر سیگنالهای مداخلهگر مقاومت می نماید

4- مسافت بیشتری را بین دستگاههای موجود در شبکه، نسبت به کابل UTP پشتیبانی مینماید.

در شکل زیر ساختار کابل Coaxial مشاهده میشود :

Conducting یا هسته مرکزی که معمولاً از یک رشته سیم جامد مسی تشکیل میگردد.

۲- Insulation یا عایق که معمولاً از جنس PVC یا تفلون است

۳- Mesh Wire Copper که از سیمهای بافته شده تشکیل میشود و کار آن جمعآوری امواج الکترومغناطیسی است

۴- Jacket که جنس آن اغلب از پلاستیک بوده و نگهدارنده خارجی سیم در برابر خطرات فیزیکی است.

کابل Coaxial به دو دسته تقسیم میشود:

Thin net : کابلی است بسیار سبک، انعطافپذیر و ارزان قیمت، قطر سیم در آن ۶ میلیمتر معادل 250 اینچ است. مقدار مسیری که توسط آن پشتیبانی میشود ۱۸۵ متر است

Thick net: این کابل قطري تقريباً ۲ برابر net Thin دارد. کابل مذکور، پوشش محافظي را (علاوه بر محافظ خود) داراست که از جنس پلاستيك بوده و بخار را از هسته مرکزي دور میسازد.

رایجترین نوع اتصال دهنده Bayonet-Neill-Concelman (BNC)، coaxial کابل در استفاده مورد connector میباشد.

انواع مختلفی از سازگار کنندهها برای BNC ها وجود دارند شامل:

Barrel connector

Tconnector

Terminator

دستگاه تست کابل شبکه

همانگونه که می دانید یکی از مهمترین و پیچیده ترین شاخه های دانش کامپیوتر ، بخش شبکه های کامپیوتری می باشد. در این بخش دستگاه های بسیار گوناگونی به کار می رود. یکی از اصلی ترین آنها انواع آزمون کننده های شبکه یا testers Network میباشد. با توجه به پیچیدگی و گستردگی کار در شبکه ها عیب یابی ، کارشناسی و بررسی آنها مستلزم صرف هزینه و وقت زیادی است. البته باید گفت در برخی موارد که شبکه دارای پیچیدگی باشد یافتن و رفع ایراد بدون مجهز بودن به دستگاه های تستر ، ناممکن می باشد. بویژه اگر به طراح و مجری شبکه نیز دسترسی نباشد . برای نمونه فرض کنید در ساختمانی ۴ طبقه در هر طبقه ۲۴ گره یا Node شبکه وجود داشته باشد. کابل ها درون کانال های ویژه دیوارها کار گذاری شده اند و حدود ۲۵۰۰ متر کابل مصرف شده است. پس از اتصال رایانه ها به شبکه برخی از آنها به شبکه داخل Login نمی شوند. حتی تصور آن که باید چنین شبکه ای را (که تازه دارای مقیاسی خیلی بزرگی هم نمی باشد.) بدون تستر مورد بررسی قرار داد و پس از عیب یابی به رفع آن اقدام نمود سر را گیج می کند!! اینجا است که اهمیت فوق العاده دستگاه های عیب یاب و تستر شبکه ارزشمندی کار آنان نمایان می گردد . دستگاه Smart LAN یک تستر دستی کابل چند کاره دیجیتالی با فناوری بسیار پیشرفته می باشد. این وسیله بسیار سودمند علاوه بر عیب یابی ساده اتصالات سیم ها در شبکه نظیر اتصال باز یا کوتاه Open / Short ، (زوج سیم های از هم جدا شده یا اشتباه بسته شده و غیره را می تواند بصورت بلادرنگ (real time) و با استفاده

از فن آوری (TDR - Time Domain Reflectometers بازتاب سنج دامنه زمان) طول یک کابل را نیز محاسبه کرده و ارائه دهد . نتایج ارائه شده توسط این وسیله بصورت پایه به پایه (pin to pin format) می باشد.

اگر هرگونه ایراد اتصال Open یا Short در کابل باشد ، Smart LAN آن را پیدا کرده ، مکان یابی نموده و نتیجه را نشان خواهد داد. این وسیله همچنین قادر به ارسال علائم و سیگنال های صوتی است تا بوسیله آن بتوان کابل های نظیر و مشابه را پیدا نمود . کاربران نیز می توانند با ارسال علائم خودکار signals negation auto پورت های (Ports) نظیر در هاب hub یا سوئیچ را پیدا کنند. به بیان دیگر این وسیله در برگزیده یک مولد صدا و یک پورت یاب خودکار است که نتایج کار خود را در یک نمایشگر LCD و بصورت پایه به پایه نمایش می دهد. فناوری پیشرفته این وسیله موجب دقت بسیار زیادی در برآورد طول کابل ها و مکان یابی اشکالات حتی در انتهای کابل می گردد . این دستگاه بسیار مناسب و اقتصادی است. کارکرد با آن بسیار ساده می باشد. کارایی ها گوناگون و پیشرفته آن ، دستگاه مزبور را تبدیل به تستری مناسب برای کارشناسان و نصابان حرفه ای شبکه کرده است . برخی ویژگی های برجسته آن بصورت فهرست وار عبارتند از

- دارای فن اوری TDR یا همان بازتاب سنج دامنه زمان می باشد. بوسیله این فناوری می توان با اتصال دستگاه تنها به یک سر کابل ، طول آن را اندازه گرفت
- اتصال های کوتاه ، باز ، زوج سیم های اشتباه و وارونه بسته شده یا جدا شده از هم و نیز وضعیت پوسته و شیلد Shield کابل را بررسی می کند
- با فنا وری پورت یاب Finder PORT می تواند سوکت های متناظر را بر روی هاب یا سوئیچ مکان یابی نماید
- طول کابل های STP و UTP را اندازه گیری می کند.
- (Velocity of Propagation Adjustable Calibrate) دارای قابلیت تنظیم سرعت پخش سنجش و کالیبراسیون برای کابل های غیر استاندارد می باشد تا بوسیله آن دقت اندازه گیری افزایش پیدا کند
- واحد اندازه گیری آن متر و فوت می باشد
- مولد صدای آن بر روی کلیه پایه های اتصال و نیز تک تک آنها عمل می کند
- نتایج آزمون بصورت یک نقشه بر روی تک تک پایه های سیم نشان داده میشود
- سازگار با کلیه سیم های زوج به هم تابیده از نوع ۶ , ۵ , ۴ CAT3 , می باشد . طول کابل های توده ای و انباشته را نیز اندازه گیری می کند.

کارت شبکه (Adapter Network Interface)

کارت شبکه یا NIC ، وقتی که در شیار گسترش کامپیوتر : **slot expansion** : سوکتی در یک کامپیوتر که برای نگهداری بوردهای گسترش و اتصال آنها به باس سیستم (مسیر انتقال دادهها) طراحی میشود. شیارهای گسترش روشی برای افزایش یا بهبود ویژگیها و قابلیت های کامپیوتر هستند (قرار میگیرد، وسیلهای است که بین کامپیوتر و شبکه های که کامپیوتر جزئی از آن است، اتصال برقرار مینماید. هر کامپیوتر در شبکه میبایست یک کارت شبکه داشته باشد که به باس گسترش سیستم) Expansion Bus Systems اتصال مییابد و برای رسانه شبکه (کابل شبکه) به عنوان یک واسطه عمل میکند. در برخی کامپیوترها، کارت شبکه با مادربورد یکی شده است، اما در بیشتر مواقع شکل یک کارت گسترش) ExpansionCard را به خود میگیرد که یا به ISA سیستم Architecture Standard : Industry مجموعه مشخصاتی برای طراحی باسها که امکان میدهد قطعات بصورت کارت به شیارهای گسترش استاندارد کامپیوترهای شخصی آی بیام و سازگار با آنها افزوده شوند، و یا به Peripheral Component Interconnect (PCI) : مجموعه مشخصاتی که توسط شرکت اینتل ارائه شده و سیستم باس محلی را تعریف می کند که امکان نصب حداکثر ۱۰ کارت گسترش سازگار با PCI را فراهم میکند) متصل میگردد. کارت شبکه به همراه نرم افزار راه اندازی (driver device) آن، مسئول اکثر کارکردهای لایه link-data و لایه فیزیکی می باشد. کارتهای شبکه، بسته به نوع کابلی که پشتیبانی میکنند، اتصال

دهنده‌های (Connectors) خاصی را می‌طلبند. (کابل شبکه از طریق یک اتصال دهنده به کارت شبکه وصل می‌شود (برخی کارتهای شبکه بیش از یک نوع اتصال دهنده دارند که این شما را قادر می‌سازد که آنها را به انواع مختلفی از کابلهای شبکه اتصال دهید.

استراتژی حفاظت از اطلاعات در شبکه های کامپیوتری

اطلاعات در سازمان ها و موسسات مدرن، بمنزله شاهرگ حیاتی محسوب می گردد . دستیابی به اطلاعات و عرضه مناسب و سریع آن، همواره مورد توجه سازمان هائی است که اطلاعات در آنها دارای نقشی محوری و سرنوشت ساز است . سازمان ها و موسسات می بایست یک زیر ساخت مناسب اطلاعاتی را برای خود ایجاد و در جهت انضباط اطلاعاتی در سازمان خود حرکت نمایند . اگر می خواهیم ارائه دهنده اطلاعات در عصر اطلاعات بوده و صرفاً مصرف کننده اطلاعات نباشیم ، در مرحله نخست می بایست فرآیندهای تولید ، عرضه و استفاده از اطلاعات را در سازمان خود قانوّمند نموده و در مراحل بعد ، امکان استفاده از اطلاعات ذیربط را برای متقاضیان (محلی، جهانی) در سریعترین زمان ممکن فراهم نمائیم . سرعت در تولید و عرضه اطلاعات ارزشمند ، یکی از رموز موفقیت سازمان ها و موسسات در عصر اطلاعات است . پس از ایجاد انضباط اطلاعاتی، می بایست با بهره گیری از شبکه های کامپیوتری زمینه استفاده قانونمند و هدفمند از اطلاعات را برای سایرین فراهم کرد . اطلاعات ارائه شده می تواند بصورت محلی (اینترنت) و یا جهانی (اینترنت) مورد استفاده قرار گیرد . فراموش نکنیم در این هنگامه اطلاعاتی، مصرف کنندگان اطلاعات دارای حق مسلم انتخاب می باشند و در صورتیکه سازمان و یا موسسه ای در ارائه اطلاعات سهواً و یا تعمداً دچار اختلال و یا مشکل گردد ، دلیلی بر توقف عملکرد مصرف کنندگان اطلاعات تا بر طرف نمودن مشکل ما ، وجود نخواهد داشت . سازمان ها و موسسات می بایست خود را برای نبردی سخت در عرضه و ارائه اطلاعات آماده نمایند و در این راستا علاوه بر پتانسیل های سخت افزاری و نرم افزاری استفاده شده ، از تدبیر و دوراندیشی فاصله نگیرند . در میدان عرضه و ارائه اطلاعات ، کسب موفقیت نه بدلیل ضعف دیگران بلکه بر توانمندی ما استوار خواهد بود. مصرف کنندگان اطلاعات، قطعاً ارائه دهندگان اطلاعاتی را برمی گزینند که نسبت به توان و پتانسیل آنان اطمینان حاصل کرده باشند . آیا سازمان ما در عصر اطلاعات به پتانسیل های لازم در این خصوص دست پیدا کرده است ؟ آیا در سازمان ما بستر و ساختار مناسب اطلاعاتی ایجاد شده است ؟ آیا گردش امور در سازمان ما مبتنی بر یک سیستم اطلاعاتی مدرن است ؟ آیا سازمان ما قادر به تعامل اطلاعاتی با سایر سازمان ها است ؟ آیا در سازمان ما نقاط تماس اطلاعاتی با دنیای خارج از سازمان تدوین شده است ؟ آیا فاصله تولید و استفاده از اطلاعات در سازمان ما به حداقل مقدار خود رسیده است ؟ آیا اطلاعات قابل عرضه سازمان ما ، در سریعترین زمان و با کیفیتی مناسب در اختیار مصرف کنندگان متقاضی قرار می گیرد ؟ حضور یک سازمان در عرصه جهانی ، صرفاً داشتن یک وب سایت با اطلاعات ایستا نخواهد بود . امروزه میلیون ها وب سایت بر روی اینترنت وجود داشته که هر روز نیز به تعداد آنان افزوده می گردد . کاربران اینترنت برای پذیرش سایت سازمان ما ، دلایل موجه ای را دنبال خواهند کرد . در این هنگامه سایت داشتن و راه اندازی سایت ، اصل موضوع که همانا ایجاد یک سازمان مدرن اطلاعاتی است ، فراموش نگردد. سازمان ما در این راستا چگونه حرکت کرده و مختصات آن در نقشه اطلاعاتی یک سازمان مدرن چیست ؟ بدیهی است ارائه دهندگان اطلاعات خود در سطوحی دیگر به مصرف کنندگان اطلاعات تبدیل و مصرف کنندگان اطلاعات ، در حالات دیگر، خود می تواند بعنوان ارائه دهنده اطلاعات مطرح گردند. مصرف بهینه و هدفمند اطلاعات در صورتیکه به افزایش آگاهی ، تولید و ارائه اطلاعات ختم شود، امری بسیار پسندیده خواهد بود . در غیر اینصورت، مصرف مطلق و همیشگی اطلاعات بدون جهت گیری خاص ، بدترین نوع استفاده از اطلاعات بوده که قطعاً به سرانجام مطلوبی ختم نخواهد شد . در صورتیکه قصد ارائه و یا حتی مصرف بهینه و سریع اطلاعات را داشته باشیم، می بایست زیر ساخت مناسب را در این جهت ایجاد کنیم . شبکه های کامپیوتری ، بستری مناسب برای عرضه ، ارائه و مصرف اطلاعات می باشند (دقیقاً مشابه نقش جاده ها در یک سیستم حمل و نقل) . عرضه ، ارائه و مصرف یک کالا نیازمند وجود یک سیستم حمل و نقل مطلوب خواهد بود. در صورتیکه سازمان و یا موسسه ای محصولی را تولید ولی قادر به

عرضه آن در زمان مناسب (قبل از اتمام تاریخ مصرف) برای متقاضیان نباشد، قطعاً" از سازمان ها ئی که تولیدات خود را با بهره گیری از يك زیر ساخت مناسب ، سرعت در اختیار متقاضیان قرار می دهند ، عقب خواهند افتاد . شاید بهمین دلیل باشد که وجود جاده ها و زیر ساخت های مناسب ارتباطی، بعنوان یکی از دلایل موفقیت برخی از کشورها در عصر انقلاب صنعتی ، ذکر می گردد. فراموش نکنیم که امروزه زمان کهنه شدن اطلاعات از زمان تولید اطلاعات بسیار سریعتر بوده و می بایست قبل از اتمام تاریخ مصرف اطلاعات با استفاده از زیر ساخت مناسب (شبکه های ارتباطی) اقدام به عرضه آنان نمود. برای عرضه اطلاعات می توان از امکاناتی دیگر نیز قطعاً استفاده کرد ولی " شبکه های کامپیوتری بدلیل سرعت ارتباطی بسیار بالا دارای نقشی کلیدی و منحصر بفرد می باشند . مثلاً" می توان مشخصات کالا و یا محصول تولید شده در يك سازمان را از طریق يك نامه به متقاضیان اعلام نمود ولی در صورتیکه سازمانی در این راستا از گزینه پست الکترونیکی استفاده نماید ، قطعاً "متقاضیان مربوطه در زمانی بسیار سریعتر نسبت به مشخصات کالای تولید شده ، آگاهی پیدا خواهند کرد.

امنیت اطلاعات در شبکه های کامپیوتری

هموازاات حرکت بسمت يك سازمان مدرن و مبتنی بر تکنولوژی اطلاعات، می بایست تدابیر لازم در رابطه با حفاظت از اطلاعات نیز اندیشیده گردد. مهمترین مزیت و رسالت شبکه های کامپیوتری ، اشتراك منابع سخت افزاری و نرم افزاری است . کنترل دستیابی و نحوه استفاده از منابع به اشتراك گذاشته شده ، از مهمترین اهداف يك سیستم امنیتی در شبکه است . با گسترش شبکه های کامپیوتری خصوصاً "اینترنت ، نگرش نسبت به امنیت اطلاعات و سایر منابع به اشتراك گذاشته شده ، وارد مرحله جدیدی شده است . در این راستا ، لازم است که هر سازمان برای حفاظت از اطلاعات ارزشمند ، پایبند به يك استراتژی خاص بوده و بر اساس آن سیستم امنیتی را اجراء و پیاده سازی نماید . عدم ایجاد سیستم مناسب امنیتی ، می تواند پیامدهای منفی و دور از انتظاری را بدنبال داشته باشد . استراتژی سازمان ما برای حفاظت و دفاع از اطلاعات چیست؟ در صورت بروز مشکل امنیتی در رابطه با اطلاعات در سازمان ، بدنبال کدامین مقصر می گردیم ؟ شاید اگر در چنین مواردی ، همه مسائل امنیتی و مشکلات بوجود آمده را به خود کامپیوتر نسبت دهیم ، بهترین امکان برون رفت از مشکل بوجود آمده است ، چراکه کامپیوتر توان دفاع کردن از خود را ندارد . آیا واقعاً" روش و نحوه برخورد با مشکل بوجود آمده چنین است ؟ در حالیکه يك سازمان برای خرید سخت افزار نگرانی های خاص خود را داشته و سعی در برطرف نمودن معقول آنها دارد ، آیا برای امنیت و حفاظت از اطلاعات نباید نگرانی همراتب بیشتری در سازمان وجود داشته باشد ؟

استراتژی

دفاع در عمق ، عنوان يك استراتژی عملی بمنظور نیل به تضمین و ایمن سازی اطلاعات در محیط های شبکه امروزی است . استراتژی فوق، یکی از مناسبترین و عملی ترین گزینه های موجود است که متاثر از برنامه های هوشمند برخاسته از تکنیک ها و تکنولوژی های متفاوت تدوین می گردد . استراتژی پیشنهادی ، بر سه مولفه متفاوت ظرفیت های حفاظتی ، هزینه ها و رویکردهای عملیاتی تاکید داشته و توازینی معقول بین آنان را برقرار می نماید . دراین مقاله به بررسی عناصر اصلی و نقش هر يك از آنان در استراتژی پیشنهادی، پرداخته خواهد شد . دشمنان، انگیزه ها ، انواع حملات اطلاعاتی بمنظور دفاع موثر و مطلوب در مقابل حملات به اطلاعات و سیستم های اطلاعاتی ، يك سازمان می بایست دشمنان، پتانسیل و انگیزه های آنان و انواع حملات را بدرستی برای خود آنالیز تا از این طریق دیدگاهی منطقی نسبت به موارد فوق ایجاد و در ادامه امکان برخورد مناسب با آنان فراهم گردد

اگر قصد تجویز دارو برای بیماری وجود داشته باشد ، قطعاً" قبل از معاینه و آنالیز وضعیت بیمار، اقدام به تجویز دارو برای وی نخواهد شد. در چنین مواردی نمی توان برای برخورد با مسائل پویا از راه حل های مشابه و ایستا استفاده کرد. منظور ارائه راهکارهای پویا و متناسب با مسائل متغیر، لازم است در ابتدا نسبت به کالبد شکافی دشمنان ، انگیزه ها و انواع حملات ، شناخت مناسبی ایجاد گردد. دشمنان ، شامل سارقین اطلاعاتی ، مجرمان ، دزدان کامپیوتری ، شرکت های رقیب و ... می باشد. انگیزه های موجود شامل : جمع آوری هوشمندان، دستبرد فکری (عقلانی) ، عدم پذیرش سرویس ها ، کشف کردن ، احساس غرور و مورد توجه واقع شدن ، باشد. انواع حملات شامل : مشاهده غیرفعال ارتباطات ، حملات به شبکه های فعال، حملات از نزدیک (مجاورت سیستم ها) ، سوء استفاده و بهره برداری خودیان (مجرمان) و حملات مربوط به ارائه دهندگان صنعتی یکی از منابع تکنولوژی اطلاعات ، است. سیستم های اطلاعاتی و شبکه های کامپیوتری اهداف مناسب و جذابی برای مهاجمان اطلاعاتی می باشند . بنابراین لازم است، تدابیر لازم در خصوص حفاظت سیستم ها و شبکه ها در مقابل انواع متفاوت حملاتی اطلاعاتی اندیشیده گردد. منظور آنالیز حملات اطلاعاتی و اتخاذ راهکار مناسب منظور برخورد با آنان، لازم است در ابتدا با انواع حملات اطلاعات آشنا شده تا از این طریق امکان برخورد مناسب و سیستماتیک با هریک از آنان فراهم گردد . قطعاً" وقتی ما شناخت مناسبی را نسبت به نوع و علل حمله داشته باشیم ، قادر به برخورد منطقی با آن بگونه ای خواهیم بود که پس از برخورد، زمینه تکرار موارد مشابه حذف گردد.

انواع حملات اطلاعاتی بشرح ذیل می باشند:

غیرفعال

فعال

نزدیک (مجاور)

خودی ها (مجرمان)

عرضه (توزیع)

ویژگی هر یک از انواع حملات فوق ، بشرح زیر می باشد: غیر فعال (Passive) . این نوع حملات شامل: آنالیزترافیک شبکه ، شنود ارتباطات حفاظت نشده، رمزگشایی ترافیک های رمز شده ضعیف و بدست آوردن اطلاعات معتبری همچون رمز عبور می باشد . ره گیری غیرفعال عملیات شبکه ، می تواند به مهاجمان، هشدارها و اطلاعات لازم را در خصوص عملیات قریب الوقوعی که قرار است در شبکه اتفاق افتند بدهد(قرار است از مسیر فوق در آینده محموله ای ارزشمند عبور داده شود (! ، را خواهد داد. پیامدهای این نوع حملات ، آشکارشدن اطلاعات و یا فایل های اطلاعاتی برای یک مهاجم ، بدون رضایت و آگاهی کاربر خواهد بود

. فعال (Active) . این نوع حملات شامل : تلاش در جهت خنثی نمودن و یا حذف ویژگی های امنیتی ، معرفی کدهای مخرب ، سرقت و یا تغییر دادن اطلاعات می باشد . حملات فوق ، می تواند از طریق ستون فقرات یک شبکه ، سوء استفاده موقت اطلاعاتی ، نفوذ الکترونیکی در یک قلمرو بسته و حفاظت شده و یا حمله به یک کاربر آید شده در زمان اتصال به یک ناحیه بسته و حفاظت شده ، بروز نماید . پیامد حملات فوق ، افشای اطلاعات ، اشاعه فایل های اطلاعاتی ، عدم پذیرش سرویس و یا تغییر در داده ها ، خواهد بود.

مجاور (in-Close). این نوع حملات توسط افرادی که در مجاورت (نزدیکی) سیستم ها قرار دارند با استفاده از تسهیلات موجود، با یک ترفندی خاص بمنظور نیل به اهدافی نظیر: اصلاح، جمع آوری و انکار دستیابی به اطلاعات باشد، صورت می پذیرد. حملات مبتنی بر مجاورت فیزیکی، از طریق ورود مخفیانه، دستیابی باز و یا هردو انجام می شود

خودی (Insider). حملات خودی ها، می تواند بصورت مخرب و یا غیر مخرب جلوه نماید. حملات مخرب از این نوع شامل استراق سمع تعمدي، سرقت و یا آسیب رسانی به اطلاعات، استفاده از اطلاعات بطرزی کاملاً "شیادانه و فریب آمیز و یا رد دستیابی سایر کاربران تایید شده باشد. حملات غیر مخرب از این نوع، عموماً "بدلیل سهل انگاری (حواس پرتی)، فقدان دانش لازم و یا سرپیچی عمدي از سیاست های امنیتی صورت پذیرد

توزیع (Distribution). حملات از این نوع شامل کدهای مخربی است که در زمان تغییر سخت افزار و یا نرم افزار در محل مربوطه (کارخانه، شرکت) و یا در زمان توزیع آنها (سخت افزار، نرم افزار) جلوه می نماید. این نوع حملات می تواند، کدهای مخربی را در بطن یک محصول جاسازی نماید. نظیر یک درب از عقب که امکان دستیابی غیرمجاز به اطلاعات و یا عملیات سیستم در زمان آتی را بمنظور سوء استفاده اطلاعاتی، فراهم می نماید.

در این رابطه لازم است، به سایر موارد نظیر آتس سوزی، سیل، قطع برق و خطای کاربران نیز توجه خاصی صورت پذیرد. در بخش دوم این مقاله، به بررسی روش های ایمن سازی اطلاعات بمنظور نیل به یک استراتژی خاص امنیتی، خواهیم پرداخت.

نقش عوامل انسانی در امنیت شبکه های کامپیوتری

یک سیستم کامپیوتری از چهار عنصر: سخت افزار، سیستم عامل، برنامه های کاربردی و کاربران، تشکیل می گردد. سخت افزار شامل حافظه، دستگاههای ورودی، خروجی و پردازشگر بوده که بعنوان منابع اصلی پردازش اطلاعات، استفاده می گردند. برنامه های کاربردی شامل کمپایلرها، سیستم های بانک اطلاعاتی، برنامه های تجاری و بازرگانی، بازی های کامپیوتری و موارد متنوع دیگری بوده که روش بخدمت گرفتن سخت افزار جهت نیل به اهداف از قبل تعریف شده را مشخص می نمایند. کاربران، شامل انسان، ماشین و دیگر کامپیوترها می باشد. هر یک از کاربران سعی در حل مشکلات تعریف شده خود از طریق بکارگیری نرم افزارهای کاربردی در محیط سخت افزار می نمایند. سیستم عامل، نحوه استفاده از سخت افزار را در ارتباط با برنامه های کاربردی متفاوتی که توسط کاربران گوناگون نوشته و اجراء می گردند، کنترل و هدایت می نماید. بمنظور بررسی امنیت در یک سیستم کامپیوتری، می بایست به تشریح و تبیین جایگاه هر یک از عناصر موجود در یک سیستم کامپیوتری پرداخته گردد. در این راستا، قصد داریم به بررسی نقش عوامل انسانی در رابطه با امنیت اطلاعات پرداخته و جایگاه هر یک از مولفه های موجود را تبیین و تشریح نمائیم. اگر ما بهترین سیستم سخت افزاری و یا سیستم عامل را بخدمت بگیریم ولی کاربران و یا عوامل انسانی درگیر در یک سیستم کامپیوتری، پارامترهای امنیتی را رعایت ننمایند، کاری را از پیش نخواهیم برد. وضعیت فوق مشابه این است که شما بهترین اتومبیل با درجه بالای امنیت را طراحی و یا تهیه نمائید ولی آن را در اختیار افرادی قرار دهید که نسبت به اصول اولیه رانندگی توجیه نباشند (عدم رعایت اصول ایمنی).

ما مي بايست به مقوله امنيت اطلاعات در عصر اطلاعات نه بصورت يك کالا و يا محصول بلکه بصورت يك فرآيند نگاه کرده و امنيت را در حد يك محصول خواه نرم افزاري و يا سخت افزاري تنزل ندهيم. هر يك از موارد فوق ، جاگاه خاص خود را با وزن مشخص شده اي دارند و نبايد به بهانه پرداختن به امنيت اطلاعات وزن يك پارامتر را بيش از آنچه از آنچيزي كه هست در نظر گرفت و پارامتر ديگري را نادیده گرفته و يا وزن غير قابل قبولي براي آن مشخص نمائيم . بهرحال ظهور و عرضه شگفت انگيز تکنولوژي هاي نو در عصر حاضر ، تهديدات خاص خود را نيز بدنال خواهد داشت . ما چه کار مي بايست بکنيم که از تکنولوژي ها استفاده مفيدي را داشته و در عين حال از تهديدات مستقيم و يا غير مستقيم آنان نيز مصون بمانيم ؟ قطعاً نقش عوامل انساني که استفاده کنندگان مستقيم اين نوع تکنولوژي ها مي باشند ، بسيار محسوس و مهم است . با گسترش اينترنت و استفاده از آن در ابعاد متفاوت ، سازمانها و موسسات با مسائل جديدي در رابطه با امنيت اطلاعات و تهاجم به شبکه هاي کامپيوتري مواجه مي باشند. صرفنظر از موفقيت و يا عدم موفقيت مهاجمان و عليرغم آخرين اصلاحات انجام شده در رابطه با تکنولوژي هاي امنيتي ، عدم وجود دانش و اطلاعات لازم (سواد عمومي امنيتي) کاربران شبکه هاي کامپيوتري و استفاده کنندگان اطلاعات حساس در يك سازمان ، همواره بعنوان مهمترين تهديد امنيتي مطرح و عدم پايبندى و رعايت اصول امنيتي تدوين شده ، مي تواند زمينه ايجاد پتانسيل هايي شود که توسط مهاجمين استفاده و باعث بروز مشکل در سازمان گردد. مهاجمان همواره بدنال چنين فرصت هايي بوده تا با اتکاء به آنان به اهداف خود نائل گردند. در برخي حالات اشتباه ما زمينه موفقيت ديگران! را فراهم مي نمايد . اگر سعي نمائيم بر اساس يك روش مناسب درصد بروز اشتباهات خود را کاهش دهيم به همان نسبت نيز شانس موفقيت مهاجمان کاهش پيدا خواهد کرد. مديران شبکه (سيستم) ، مديران سازمان و کاربران معمولي جملگي عوامل انساني در يك سازمان مي باشند که حرکت و يا حرکات اشتباه هر يك مي تواند پيامدهاي منفي در ارتباط با امنيت اطلاعات را بدنال داشته باشد . در ادامه به بررسي اشتباهات متداولي خواهيم پرداخت که مي تواند توسط سه گروه ياد شده انجام و زمينه بروز يك مشکل امنيتي در رابطه با اطلاعات حساس در يك سازمان را باعث گردد.

انواع حملات در شبکه هاي کامپيوتري

حملات در يك شبکه کامپيوتري حاصل پيوند سه عنصر مهم سرويس ها ي فعال ، پروتکل هاي استفاده شده و پورت هاي باز مي باشد . يکي از مهمترين وظائف کارشناسان فن آوري اطلاعات ، اطمينان از ايمن بودن شبکه و مقاوم بودن آن در مقابل حملات است (مسئوليتي بسيار خطير و سنگين) . در زمان ارائه سرويس دهندگان ، مجموعه اي از سرويس ها و پروتکل ها به صورت پيش فرض فعال و تعدادي ديگر نيز غير فعال شده اند. اين موضوع ارتباط مستقيمي با سياست هاي يك سيستم عامل و نوع نگرش آنان به مقوله امنيت دارد. در زمان نقد امنيتي سيستم هاي عامل ، پرداختن به موضوع فوق يکي از محورهايي است که کارشناسان امنيت اطلاعات با حساسيتي بالا آنان را دنبال مي نمايند . اولين مرحله در خصوص ايمن سازي يك محيط شبکه ، تدوين ، پياده سازي و رعايت يك سياست امنيتي است که محور اصلي برنامه ريزي در خصوص ايمن سازي شبکه را شامل مي شود . هر نوع برنامه ريزي در اين رابطه مستلزم توجه به موارد زير است:

- بررسي نقش هر سرويس دهنده به همراه پيکربندي انجام شده در جهت انجام وظائف مربوطه در شبکه
- انطباق سرويس ها ، پروتکل ها و برنامه هاي نصب شده با خواسته ها ي يك سازمان
- بررسي تغييرات لازم در خصوص هر يك از سرويس دهندگان فعلي (افزودن و يا حذف سرويس ها و پروتکل هاي غيرضروري ، تنظيم دقيق امنيتي سرويس ها و پروتکل هاي فعال

تعلل و یا نادیده گرفتن فاز برنامه ریزی می تواند زمینه بروز یک فاجعه عظیم اطلاعاتی را در یک سازمان به دنبال داشته باشد . متأسفانه در اکثر موارد توجه جدی به مقوله برنامه ریزی و تدوین یک سیاست امنیتی نمی گردد . فراموش نکنیم که فن آوری ها به سرعت و به صورت مستمر در حال تغییر بوده و می بایست متناسب با فن آوری های جدید ، تغییرات لازم با هدف افزایش ضریب مقاومت سرویس دهندگان و کاهش نقاط آسیب پذیر آنان با جدیت دنبال شود . نشست پشت یک سرویس دهنده و پیکربندی آن بدون وجود یک برنامه مدون و مشخص ، امری بسیار خطرناک بوده که بستر لازم برای بسیاری از حملاتی که در آینده اتفاق خواهند افتاد را فراهم می نماید . هر سیستم عامل دارای مجموعه ای از سرویس ها ، پروتکل ها و ابزارهای خاص خود بوده و نمی توان بدون وجود یک برنامه مشخص و پویا به تمامی ابعاد آنان توجه و از پتانسیل های آنان در جهت افزایش کارایی و ایمن سازی شبکه استفاده نمود. پس از تدوین یک برنامه مشخص در ارتباط با سرویس دهندگان ، می بایست در فواصل زمانی خاصی ، برنامه های تدوین یافته مورد بازنگری قرار گرفته و تغییرات لازم در آنان با توجه به شرایط موجود و فن آوری های جدید ارائه شده ، اعمال گردد . فراموش نکنیم که حتی راه حل های انتخاب شده فعلی که دارای عملکردی موفقیت آمیز می باشند ، ممکن است در آینده و با توجه به شرایط پیش آمده قادر به ارائه عملکردی صحیح ، نباشند . وظیفه یک سرویس دهنده : پس از شناسایی جایگاه و نقش هر سرویس دهنده در شبکه می توان در ارتباط با سرویس ها و پروتکل های مورد نیاز آن به منظور انجام وظایف مربوطه ، تصمیم گیری نمود.

برخی از سرویس دهندگان به همراه وظیفه آنان در یک شبکه کامپیوتری به شرح زیر می باشد:

Logon Server : این نوع سرویس دهندگان مسئولیت شناسایی و تأیید کاربران در زمان ورود به شبکه را برعهده دارند .

سرویس دهندگان فوق می توانند عملیات خود را به عنوان بخشی در کنار سایر سرویس دهندگان نیز انجام دهند

Network Services Server : این نوع از سرویس دهندگان مسئولیت میزبان نمودن سرویس های مورد نیاز شبکه را برعهده

دارند . این سرویس ها عبارتند از:

- Dynamic Host Configuration Protocol (DHCP)

- Domain Name System (DNS)

- Windows Internet Name Service(WINS)

- Simple Network Management Protocol (SNMP)

Application Server : این نوع از سرویس دهندگان مسئولیت میزبان نمودن برنامه های کاربردی نظیر بسته نرم

افزاری Accounting و سایر نرم افزارهای مورد نیاز در سازمان را برعهده دارند.

File Server : از این نوع سرویس دهندگان به منظور دستیابی به فایل ها و دایرکتوری های کاربران ، استفاده می گردد.

Print Server : از این نوع سرویس دهندگان به منظور دستیابی به چاپگرهای اشتراک گذاشته شده در شبکه ، استفاده می شود.

آشنایی با غول شبکه:

سیسکو شرکت سیسکو سیستمز (Systems Cisco) شرکت آمریکایی تولیدکننده تجهیزات شبکه (Network) است که مرکز آن در شهر سن خوزه در ناحیه معروف به سیلیکان ولی در ایالت کالیفرنیا قرار دارد. این شرکت محصولات مربوط به شبکه و ارتباطات را طراحی میکند و با سه نام تجاری مختلف سیسکو، لینکسیس و ساینترفیک آتلانتا به فروش میرساند. در ابتدا، سیسکو فقط روترهای چند پروتکل تولید میکرد ولی امروز محصولات سیسکو را در همه جا از اتاق نشیمن گرفته تا شرکتهای ارائه دهنده خدمات شبکه میتوان پیدا کرد. دید سیسکو این است «تغییر روش زندگی، کار، بازی و آموزش». شرکت سیسکو هم اکنون با ۵۱۴۸۰ کارمند دارای بازده ۲۸,۴۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۶ و سود خالص ۵,۵۸ میلیارد دلار میباشد. شعار فعلی سیسکو این است: «به شبکه انسان خوش آمدید». شرکت سیسکو در سال ۲۰۰۳ موفق به دریافت جایزه ریاست جمهوری ران براون برای کیفیت عالی در روابط کارمندان و جامعه گردید. معاون ارشد شرکت سیسکو یک ایرانی‌تبار به نام محسن معظمی است

تاریخچه

لن بزاك و سندی لرنر (دارای مدرک لیسانس از دانشگاه ایالتی کالیفرنیا، فوق لیسانس اقتصادسنجی از دانشگاه کلرمونت و فوق لیسانس علوم کامپیوتر از دانشگاه استنفورد)، زوجی که در بخش کامپیوتر دانشگاه استنفورد کار میکردند، Cisco را در سال ۱۹۸۴ تأسیس کردند. بزاك نرم افزار روترهای چند پروتکل را که توسط ویلیام یاگر (یک کارمند دیگر که کار سالها قبل از بزاك شروع کرده بود) نوشته شده بود تکمیل کرد Page97. با این وجود که Cisco اولین شرکتی نبود که Router طراحی و تولید میکند، اولین شرکتی بود که یک Router چند پروتکل موفق تولید میکند که اجازه ارتباط بین پروتکلهای مختلف شبکه را میدهد. از زمانی که پروتکل اینترنت (IP) به یک استاندارد تبدیل شد، اهمیت Routerهای چند پروتکل کاهش یافت. امروزه بزرگترین روترهای Cisco طراحی شدهاند تا پакتهای IP و فریمهای MPLS را هدایت کنند. در ۱۹۹۰، شرکت به سهامی عام تبدیل شد و سهام آن در بازار بورس NASDAQ عرضه شد. بزاك و لرنر با ۱۷۰ میلیون دلار از شرکت خارج شدند و بعد از مدتی جدا شدند. زمان انفجار اینترنت در ۱۹۹۹، Cisco، شرکت Cerent واقع در کالیفرنیا را با قیمت ۷ میلیارد دلار خریداری کرد. این شرکت گرانترین خرید Cisco در آن زمان بود. تنها خرید گرانتر مربوط به ساینترفیک آتلانتا میباشد. در اواخر مارس ۲۰۰۰، در اوج رشد دات کام، Cisco با ارزش مالی بالغ بر ۵۰۰ میلیارد دلار ارزشمندترین شرکت دنیا بود. در سال ۲۰۰۷، با ارزشی بالغ بر ۱۶۵ میلیارد دلار همچنان یکی از ارزشمندترین شرکتهاست. با خرید شرکتهای دیگر، توسعه داخلی و همکاری با دیگر شرکتهای Cisco به بازار بسیاری از قطعات دیگر شبکه (غیر از Router) راه پیدا کردهاست، مانند Switching Ethernet، دسترسی از راه دور، Routerهای شعبهای، شبکه خودپردازهای بانکها، امنیت، دیواره آتش، تلفن اینترنتی و غیره. در ۲۰۰۳، Cisco شرکت محبوب LinkSys تولید کننده سخت افزار شبکه کامپیوتر را خریداری کرد و آن را در صدر تولید کنندههای قطعات مربوط به کاربران عادی تبدیل کرد.

ریشه نام سیسکو

اسم «سیسکو» مخفف سانفرانسیسکو است. با توجه به اظهارات جان مرگریچ، کارمند ۳۴ ساله و مدیر پیشین شرکت، موسسان شرکت زمانی که داشتند به سمت ساکرامنتو رانندگی می کردند تا شرکت را به ثبت برسانند، با تصویر پل گلدن گیت در نور آفتاب مواجه میشوند و اسم و نماد شرکت را بر این اساس انتخاب میکنند. نماد شرکت منعکس کننده اصلیت سان فرانسیسکویی آن است، که نشان دهنده پل گلدن گیت است که به سبک خاصی طراحی شده است. در اکتبر ۲۰۰۶، سیسکو نماد جدید خود را که از نماد قبلی ساده تر و ساختیافته تر بود به معرض نمایش گذاشت